

HOUSEWARMING

Een psychologische thriller

door

Stijn Cuypers

LEESEXEMPLAAR

Romeinse Put 102/5
2650 Edegem
0494-15-79-86
www.toneelschrijver.be
stijn@toneelschrijver.be

Aanvragen opvoeringsrechten stap voor stap

Voor het beheer van zijn auteursrechten is theaterauteur Stijn Cuypers aangesloten bij SABAM. Zij zullen in zijn naam de verschuldigde auteursrechten innen, in Nederland worden deze rechten beheerd door stichting Bredero. Het aanvragen van de opvoeringsrechten gebeurt in drie eenvoudige stappen.

Stap 1 - Aanvraag tot opvoeren.

U vult het formulier "Aanvraag tot opvoering" dat u terugvindt op www.toneelschrijver.be/aanvragen volledig in en stuurt dit door naar de auteur. (Indien u dit formulier liever per mail ontvangt kan u mailen naar aanvragen@toneelschrijver.be)

Stap 2 - Toestemming tot opvoeren.

Stijn Cuypers stuurt je een e-mail met daarin de tekst van het stuk, een "toestemming tot kopiëren" en een "toestemming tot opvoeren". Je hebt de persoonlijke toestemming van de auteur. De repetities kunnen beginnen maar...

Stap 3 - Aanvraag bij SABAM

...De **definitieve** en **rechtsgeldige** toestemming krijg je van SABAM/BREDERO, na het tijdig indienen van uw aanvraag. U vindt een aanvraagformulier op:
www.sabam.be (verenigingen uit België)
www.stichtingbredero.nl (Verenigingen uit Nederland)
www.opendoek.be/organiseren/auteursrechten/auteursrechten-aanvragen (Vereenvoudigde aangifte voor verenigingen uit België)

Aarzel niet om contact op te nemen voor meer info:

Toneelschrijver Stijn Cuypers
Romeinse Put 102/5
2650 Edegem (België)
Mobiël: +32 494.15.79.86
Mail: stijn@toneelschrijver.be
Website: www.toneelschrijver.be/aanvragen

Dramatis Personae

<u>Tessa*</u> :	Een studente journalistiek.
<u>Andrea</u> :	Haar moeder.
<u>Chris</u> :	De nieuwe vriend van Andrea.
<u>Manon*</u> :	Een studiegenoot van Tessa.
<u>Marleen*</u> :	De buurvrouw.

*Kan zowel door een man of een vrouw gespeeld worden.

Inhoud

In een rustig dorp proberen Andrea en haar gezin een nieuw leven op te bouwen, weg van de pijnlijke herinneringen uit het verleden. Maar wanneer geheimen aan de oppervlakte komen en de onderlinge spanningen oplopen, blijkt niets zo rustig als het lijkt. Terwijl de grens tussen vertrouwen en verraad vervaagt, wordt duidelijk dat sommige schaduwen niet verdwijnen.

Hoever zou jij gaan om het verleden te begraven?

Inhoudswaarschuwingen

Dit toneelstuk bevat thema's en scènes die emotioneel intens kunnen zijn en mogelijk als verontrustend worden ervaren. Relevante onderwerpen zijn:

Geweld; moord; Verslaving en drugsproblematiek.

Lezers/toeschouwers worden aangeraden om deze waarschuwingen in overweging te nemen.

Decor

Een moderne, volledig bemeubelde woonkamer. Aan jardin-zijde leidt een deur naar de hal, waar zich de trap naar de bovenverdieping en de voordeur bevinden. Daarnaast is er een tweede deur die toegang biedt tot de keuken. Tussen beide deuren staat een laag kastje met lades. De achterwand heeft een groot raam, terwijl aan de court-zijde in deze wand een glazen schuifdeur uitkomt op de tuin. Tussen het raam en de schuifdeur staat opnieuw een laag kastje met lades, met erboven haken om een groot schilderij op te hangen. Langs de court-zijde staat een boekenrek tegen de muur en iets verder naar voren een grote zetel. Aan de jardin-zijde prijkt een Ikea-eettafel met vier stoelen.

Belichting

Een basis belichting met accenten op de meubels. Verder een lichtinval door de ramen in de achterwand en stroboscoopeffecten achter deze ramen. Eventueel kan geopteerd worden voor blauw licht voor de nacht en extra lichteffecten bij de spannende scènes.

Audiovisueel

In dit stuk worden verschillende audiovisuele elementen gebruikt, zoals radioberichten, geluidseffecten, een specifiek schilderij en een pistoolschot. De radioberichten, geluidseffecten en een digitale versie van het schilderij, die professioneel zijn vervaardigd, zijn gratis verkrijgbaar bij de auteur als er een aanvraag voor opvoering wordt gedaan. Om het dramatische effect van het pistoolschot te versterken, is het aan te raden een alarmpistool te gebruiken in plaats van een opgenomen geluid.

INHOUDSOPGAVE

Proloog (21 september)	1
scène 1 (9 September)	2
Scène 2 (10 september)	16
Scène 3 (10 September)	30
Scène 4 (11 September)	33
Scène 5 (12 september.)	47
Scène 6 (13 september.)	57
Scène 7 (13 september.)	58
Scène 8 (14 september.)	67
Scène 9 (15 september.)	76
Scène 10 (20 september.)	81

LEESEXEMPLAAR

PROLOOG (21 SEPTEMBER)

Wanneer het doek opengaat, is
het donker op het podium. Enkel
het licht van blauwe
zwaailichten, dat door het raam
in de achterwand schijnt,
verlicht de ruimte. Ondertussen
horen we het radionieuws.

RADIOSTEM

21 september, 13 uur. Dit is het nieuws met Koen Verbeke. Op deze eerste herfstdag trekt een najaarsstorm over de regio, met stevige windstoten en aanhoudende regenbuien. Hier besteden we later in dit nieuws meer aandacht aan. We beginnen echter met een pas binnengelopen bericht: gisteravond heeft zich opnieuw een drama voltrokken in de villa van de familie Ackerman. Het is het tweede incident in korte tijd. Buurtbewoners reageren geschokt en spreken van onrustwekkende gebeurtenissen. Zodra er meer gegevens bekend zijn, houden wij u uiteraard op de hoogte.

SCÈNE 1 (9 SEPTEMBER)

In de woonkamer staan verschillende verhuisdozen gestapeld. Een warme avondzon schijnt door het raam en de tuindeur staat open. TESSA en ANDREA zijn druk in de weer met een IKEA-tafel. Het tafelblad ligt omgekeerd op de grond en de tafelpoten moeten nog gemonteerd worden.

ANDREA

Goed, nu enkel de poten nog. Kan je me dat dingetje even aangeven?

TESSA

Oh, wat ben je weer heerlijk duidelijk mama.

ANDREA

Ja, je weet wel, dat sleuteltje om de schroeven vast te vijzen.

TESSA

De inbussleutel, zeg dat dan direct.

(Geeft de sleutel aan ANDREA.)

ANDREA

(Schroeft een tafelpoot vast.)

Ja, zeg, ik ben ook niet elke dag met Ikea tafels in de weer.

TESSA

We zouden buiten moeten zitten met dit mooie weer.

ANDREA

Dat kan later ook nog.

TESSA

Ja, wanneer? Het is waarschijnlijk de laatste mooie dag, binnen twee weken begint de herfst.

ANDREA

Ik snap het lieverd, je ziet hier tegenop, maar ik weet zeker dat we iets moois kunnen opbouwen, ook hier.

(Geeft de sleutel door aan TESSA die op haar beurt een tafelpoot vastschroeft.)

TESSA

Ik hoor hier gewoon niet thuis, ik ben een stadsmens, wat moet ik nu tussen de paarden en de koeien.

ANDREA

Je doet nu precies of we in een boerderij zijn komen wonen, we zitten hier in één van de mooiste wijken van het dorp.

TESSA

Ik begrijp niet dat jij je zo kan laten doen door die man.

ANDREA

Tessa, ik laat mij niet doen, het is gewoon, Chris heeft dit nodig.

TESSA

(Stopt met schroeven en zet zich in de zetel.)

Nodig? En wij dan? Ik moet een uur vroeger opstaan om op school te geraken, terwijl ik vroeger gewoon de fiets kon nemen. Dit heb ik niet nodig.

ANDREA

Ik weet het lieverd, maar voor Chris..

TESSA

Voor Chris, altijd voor Chris, Chris is een dikke egoïst.

ANDREA

Ben je nu niet wat te hard voor hem...

(Neemt de sleutel en schroeft de volgende tafelpoten vast.)

TESSA

Ik snap jou soms echt niet mama, je kent die man amper een paar maanden.

ANDREA

Probeer het eens van zijn kant te bekijken, alles in de stad deed hem denken aan zijn vader en wat er gebeurd is.

TESSA

Maar dat los je toch niet op door te verhuizen.

ANDREA

Misschien niet, maar als het hem helpt om...

TESSA

Maar is dat ook wat jij wil?

ANDREA

Ik wil gewoon het beste voor ons alle drie.

TESSA

En de herinnering aan papa achterlaten.

ANDREA

(Legt de sleutel neer en zet zich naast TESSA.)

Tessa, lieverd toch, de herinneringen aan je vader zitten toch niet opgesloten in de stad.

(Legt haar hand op haar hart. Op dat moment komt CHRIS de kamer binnen langs de deur naar de trappenhal. Hij draagt nog een aantal verhuisdozen en zijn blik valt op de omgedraaide tafel.)

CHRIS

Gelukkig dat ik jullie niet per uur betaal.

TESSA

Als je het beter kan, waarom doe je het dan niet zelf?

CHRIS

Het was maar een grapje.

TESSA

Oh wauw, hilarisch.

ANDREA

Tessa...

TESSA

Weet je wat voor mij een grap is, heel deze verhuis.

CHRIS

Tessa, alsjeblieft...

TESSA

Alsjeblieft wat? Al mijn vrienden zitten in de stad, kunnen met elkaar afspreken wanneer ze willen en ik zit hier volledig geïsoleerd van alles en iedereen.

CHRIS

Je kan toch nog altijd afspreken.

TESSA

Ja, wauw! "Tof feestje maar ik moet wel om negen uur vertrekken want ik moet de laatste trein halen."

CHRIS

Als je je rijbewijs had gehad...

TESSA

Oh ja natuurlijk, krijgen we dat weer.

ANDREA

Tessa...

TESSA

Jullie hebben mijn leven afgenomen, in een doos gestoken en dichtgeplakt.

CHRIS

Dan wordt het misschien tijd dat je uit die doos klimt en weer verder gaat met je leven.

TESSA

Misschien moet jij leren verder te gaan met leven, in plaats van weg te lopen van het verleden.

CHRIS

Kijk, of je nu wil of niet, we zijn verhuisd en dat gaat niet veranderen. Uiteindelijk zal je wel zien dat dit het beste is voor iedereen.

TESSA

Voor jou! De enige die hier beter van wordt ben jij!

ANDREA

Tessa...

TESSA

Hoewel ik betwijfel dat dit jou ook maar iets zal helpen.

CHRIS

Ik denk dat...

TESSA

Een psycholoog, dat heb jij nodig.

ANDREA

Tessa, ik wil niet dat je...

TESSA

Laat het, ik ga boven wat spullen uitpakken.

(Ze verlaat de kamer langs de deur naar de trappenhal.)

CHRIS

(CHRIS kijkt even aangeslagen naar de deur, neemt vervolgens het sleuteltje van de grond en begint de rest van de tafelpoten vast te schroeven. Na een korte pauze vervolgt hij.)

En wat denk jij? Vind jij ook dat deze verhuis belachelijk is?

ANDREA

Chris, ik, voor mij had het niet gehoeven, maar ik snap dat dit belangrijk is voor jou.

CHRIS

Ik wil gewoon niet dat Tessa...

ANDREA

Die draait wel bij, ik ken haar.

CHRIS

Het is nooit mijn bedoeling geweest om haar te kwetsen.

ANDREA

Dat weet ik toch, en zij weet dat ook. Het zal gewoon tijd vragen.

CHRIS

Als ik nu eens iets kon doen dat...

ANDREA

Ze moet gewoon nog wennen aan het idee dat er een nieuwe vaderfiguur in haar leven is.

CHRIS

Maar dat wil ik helemaal niet, ik zou nooit haar vader willen vervangen.

ANDREA

Dat weet ik, en hoe erg ik dat ook vind, dat zou je ook nooit kunnen.

CHRIS

Maar ik wil er wel voor haar zijn.

ANDREA

Misschien kan je proberen wat meer begrip te tonen voor haar standpunt.

CHRIS

Dat probeer ik, echt...

ANDREA

Toen ik haar leeftijd had zou ik het ook verschrikkelijk gevonden hebben om plots te worden weggerukt van mijn vertrouwde omgeving en mijn vrienden. Op die leeftijd is dat net alsof je wereld instort.

CHRIS

Ja, dat snap ik wel.

ANDREA

Misschien moet je dat haar gewoon eens zeggen.

CHRIS

Als ik er de kans toe krijg.

ANDREA

En misschien kan je zelf meer over jouw vader vertellen. Misschien begrijpt ze het dan beter.

CHRIS

Heeft dat wel zin, jullie hebben hem nooit gekend.

ANDREA

Dan kan zijn, maar je vergeet één ding.

CHRIS

Wat?

ANDREA

Ik en Tessa weten heel goed wat het is om iemand te verliezen.

CHRIS

Dat weet ik, sorry.

ANDREA

Kom, we zullen die tafel omdraaien, dat is toch ook weer een stap verder.

(CHRIS en ANDREA draaien de tafel om, tijdens deze actie zien we MARLEEN, een strenge kordate vrouw, voorbij het raam in de achterwand lopen, even naar binnen kijken en vervolgens langs de tuindeur de kamer binnen komen. Ze heeft een bord met koekjes bij zich.)

MARLEEN

Goedemiddag.

ANDREA

(Verbaasd.)

Goedemiddag.

MARLEEN

Jullie zijn de nieuwe burens neem ik aan?

ANDREA

Ehm, ja...

MARLEEN

Marleen Verschueren, de buurvrouw.

(Geeft het bord met koekjes aan ANDREA.)

CHRIS
Verschueren?

MARLEEN
Ja.

ANDREA
Ehm, aangenaam, welkom?

MARLEEN
En jullie zijn?

ANDREA
Oh ja, sorry. Ik ben Andrea.
(Schudt de hand van MARLEEN.)

CHRIS
Chris, Chris Ackerman.
(Schudt op zijn beurt de hand van MARLEEN, en maakt een kordaat en intens oogcontact met haar.)

MARLEEN
Jullie zijn nog volop aan het uitpakken zie ik.

CHRIS
Inderdaad, we hebben het druk.

ANDREA
We zijn net verhuist vanuit de stad.

MARLEEN
En dan toch gekozen voor dit rustige dorp?

CHRIS
We hebben zo onze redenen om te verhuizen.

MARLEEN
Natuurlijk, uiteraard. Jullie hebben er al werk ingestoken zie ik. Moeten jullie alles zelf doen?

CHRIS
Neen.

ANDREA

We krijgen wat hulp van onze dochter, al is ze niet bepaald enthousiast.

MARLEEN

Ach ja, verandering is moeilijk op die leeftijd.

ANDREA

Inderdaad.

MARLEEN

En wat doen jullie zoal in het leven?

CHRIS

Ons nieuwe huis proberen in te richten.

(Begint een aantal spulletjes uit dozen te halen en deze in de schuiven van een kastje te steken.)

ANDREA

Ik ben momenteel op zoek naar een nieuwe job, Ik werkte op het stadhuis, maar met de verhuis was het praktischer om iets dichterbij te zoeken.

MARLEEN

Begrijpelijk.

ANDREA

En u?

MARLEEN

Ik geniet van mijn pensioen. Al had ik eigenlijk nog wat langer willen doorgaan.

ANDREA

Waarom bent u dan gestopt, als ik mag vragen?

MARLEEN

(Na een korte stilte.)

Lang verhaal...

(Opnieuw een stilte.)

En uw dochter, zij studeert nog?

ANDREA

Ja, Tessa studeert Journalistiek aan de hogeschool.

MARLEEN

Journalistiek? Dat lijkt me een boeiende richting.
(Richt zich tot CHRIS.)

En wat doet u?

CHRIS

Ik ben laborant.

MARLEEN

Ook erg boeiend.

CHRIS

Absoluut, maar ik moet dadelijk gaan werken dus ik kan me beter klaarmaken.

MARLEEN

Nachtwerk, klinkt stevig.

CHRIS

Dat is het ook.

MARLEEN

Goed, ik wil jullie niet langer ophouden dan nodig, maar ik wil toch iets met jullie bespreken.

CHRIS

En dat moet echt nu?

MARLEEN

Dat ligt nu eenmaal in mijn aard, de zaken efficiënt aanpakken.

ANDREA

Waarover gaat het?

MARLEEN

Zoals jullie misschien al hebben gezien hebben de vorige eigenaars de tuin nogal verwaarloosd.

ANDREA

Dat hebben we gezien ja.

MARLEEN

En de schutting tussen onze tuinen, wat je nog een schutting kan noemen, is volledig overwoekerd door klimop.

CHRIS

Dat heeft toch zijn charme.

MARLEEN

Dat kan zijn, maar het hout van de schutting is volledig verrot.

ANDREA.

Oei.

MARLEEN

Dus ik wil dat daar een oplossing voor komt.

ANDREA

We zullen het bekijken...

MARLEEN

Want nu kan je gewoon van de ene tuin in de andere lopen.

CHRIS

Dat is iets dat WIJ nooit zouden doen.

MARLEEN

Reden te meer om het op te lossen.

ANDREA

We gaan er werk van maken.

MARLEEN

Liefst zo snel mogelijk, want op deze manier is het echt geen zicht.

CHRIS

Nog een fijne avond?

MARLEEN

Ik ga ervan uit dat het in orde komt, nog een fijne avond.

ANDREA

Voor u hetzelfde.

MARLEEN

En geniet van de koekjes.

(Gaat af langs de tuindeur. Dewelke
CHRIS achter haar sluit.)

ANDREA

Geen gemakkelijke dame.

CHRIS

Ik ga er niet van wakker liggen.

ANDREA

Neen, natuurlijk niet, jij moet heel de nacht wakker blijven.

CHRIS

Tot morgen lief.

ANDREA

Tot morgen.

(Ze geven elkaar een zoen.)

CHRIS

En praat met Tessa.

ANDREA

Ik zal proberen.

(CHRIS gaat af langs de deur naar de trappenhal. Ondertussen is het buiten donker geworden. ANDREA neemt een aantal lege dozen, legt deze in de trappenhal en haalt vervolgens uit een andere doos een dik fotoboek. Ze doet de staande lamp bij de zetel aan, zet zich in de zetel en begint in het boek te bladeren. Even later komt TESSA de kamer binnen, ze gaat zitten naast ANDREA en kijkt met haar mee in het fotoboek.)

ANDREA

Och, kijk hoe klein je daar was, met die twee staartjes.

TESSA

Ja, dat was een idee van jou, het zag er echt niet uit.

ANDREA

Je was nog zo schattig als kind.

(Bladert verder.)

En dat was in Kroatië, toen was je al wat ouder.

TESSA

En papa met zijn hoed.

ANDREA

Hij was zo trots toen hij die daar gekocht had.

(Bladert verder.)

En kijk, ons appartementje, ik weet nog dat je toen ook niet blij was toen we daar gingen wonen.

TESSA

Ja, maar dat was ook veel te klein voor drie personen en die muren waren van karton.

ANDREA

Dat was inderdaad vreselijk, gelukkig hebben we daar niet lang gewoond.

(Bladert verder.)

TESSA

Dat is de laatste foto die we hebben van papa.

ANDREA

Gelukkig hebben we deze herinneringen nog.

TESSA

Het is gewoon niet eerlijk.

ANDREA

Ik weet het lieverd.

TESSA

Ik snap echt niet hoe jij dat kan, verder gaan alsof er niets gebeurd is.

ANDREA

Dat doe ik ook niet, maar wat heeft het voor zin om kwaad te blijven?

TESSA

Maar we kunnen toch...

ANDREA

Wat we ook doen, hij komt er niet mee terug.

TESSA

(Een veelbetekenende stilte.)

Dat weet ik mama, spijtig genoeg.

ANDREA

(Legt haar hand op tessa's schouder.)

We komen hier samen doorheen. Maar nu kunnen we misschien beter wat proberen te slapen.

(Andrea sluit het fotoboek, doet de staande lamp uit en wandelt samen met Tessa naar de deur die uitgeeft op de trappenhal.)

TESSA

Ik zal hem nooit vergeten mama.

ANDREA

Nooit.

(FADE OUT.)

SCÈNE 2 (10 SEPTEMBER)

Het is middag. Fel zonlicht schijnt door het raam in de achterwand. TESSA komt de kamer binnen via de deur van de trappenhal, opent de tuindeur, haalt een radio/cd-speler uit één van de verhuisdozen en plaatst die op het kastje tussen de deur naar de trappenhal en de keukendeur. Op de achtergrond klinkt het laatste deel van het radionieuws.

RADIOSTEM

(Terwijl het bericht loopt, zet TESSA de lege verhuisdoos in de trappenhal, haalt een aantal boeken uit een doos en plaatst ze in het boekenrek aan de Courkant.)

Hoelang deze situatie nog zal aanhouden blijft onduidelijk. Dan ander nieuws: Zopas is bekend geworden dat de gerenommeerde advocaat Etienne Carpentier zichzelf afgelopen nacht van het leven heeft beroofd door ophanging. Zijn onverwachte overlijden slaat in als een bom binnen de juridische wereld. Carpentier, die vooral bekend werd door de veelbesproken zaak Geelaert, laat een vrouw en drie kinderen achter. Vrienden en collega's reageren geschokt. Tot zover het nieuws van 10 september, 13 uur.

(Hierna begint "What a wonderful world" Louis Armstrong te spelen.)

ANDREA

(Komt de kamer binnen langs de deur van de trappenhal, kijkt naar TESSA, twijfelt even maar zet vervolgens de radio zachter.)

Chris slaapt nog.

TESSA

En als Chris slaapt mag er geen sfeer in huis zijn?

ANDREA

Natuurlijk wel, alleen niet zo luid.

(TESSA zet geïrriteerd de radio volledig uit.)

Jij bent ook weer druk bezig?

TESSA

Ik wil die rommel hier weg hebben, Manon kan elk moment aankomen.

(ANDREA neemt een andere verhuisdoos en haalt er een lege fruitschaal en theelichtjes uit en plaatst deze op de tafel. In de fruitschaal legt ze een doosje lucifers.)

ANDREA

Manon?

TESSA

Ja, uit mijn klas. We werken samen aan een taak.

ANDREA

Daar heb je nog niets over verteld.

TESSA

We kennen elkaar nog niet zo lang, vorig jaar zat ze nog op een andere school.

ANDREA

Ah, vandaar. En waarover gaat jullie taak?

TESSA

We moeten een journalistiek werk inleveren over een relevant thema.

ANDREA

Klinkt interessant, maar niet gemakkelijk.

TESSA

Neen, zeker omdat we nog geen idee hebben waarover we het gaan hebben.

ANDREA

En wanneer moet het af zijn?

TESSA

Tegen het einde van de maand. Het is alleen vervelend dat Manon nu speciaal met de trein naar hier moet komen terwijl ze eigenlijk vlak bij ons vorige huis woont.

ANDREA

Ik weet het lieverd, we moeten onze weg nog vinden.

TESSA

Ja, zoals jij je nieuwe job. Heb je nog iets gehoord?

ANDREA

Neen, nog steeds niets.

TESSA

Schandalig.

ANDREA

Ik had gehoopt hier op het gemeentehuis te kunnen beginnen, dat had ideaal geweest, maar ze hadden al iemand anders.

TESSA

Ze hadden op zijn minst iets kunnen laten weten.

ANDREA

Tja, zo gaat dat blijkbaar.

TESSA

Vind jij dat dan eerlijk?

ANDREA

(Haalt haar schouders op.)

Soms is het gewoon zo.

TESSA

Dat is toch geen excuus?

(Op dat moment gaat de deurbel. TESSA gaat af langs de deur van de trappenhal en komt even later terug binnen samen met MANON.)

Let niet op de rommel, we zijn nog volop aan het uitpakken.

MANON

Geen probleem, mijn kamer is een stuk rommeliger, en ik ben niet aan het verhuizen.

TESSA

Mama, dit is Manon.

ANDREA

Aangenaam.

MANON

Jullie wonen hier mooi.

ANDREA

Dank je, we moeten het nog wat meer inrichten, maar het zal gezellig worden.

MANON

Daar twijfel ik niet aan.

ANDREA

Ik zal jullie maar laten werken, stoort het als ik nog wat verder opruim?

MANON

Neen, absoluut niet.

(ANDREA begint nog wat spullen uit dozen te halen, in kastjes te leggen en lege dozen naar de trappenhal te verplaatsen. Ondertussen neemt MANON haar laptop uit haar tas en gaat samen met TESSA aan de tafel zitten.)

TESSA

Dus, een journalistiek werk.

MANON

Inderdaad, maar waarover?

TESSA

Ja, ik heb geen zin om een saai onderwerp te behandelen.

MANON

En nu wou ik juist voorstellen om een onderzoek te doen naar het paringsgedrag van de bedwants.

(De twee lachen, op dat moment komt CHRIS de kamer binnen.)

CHRIS

Ik dacht al dat ik iets hoorde.

TESSA

(Met ironische ondertoon.)

We hebben je toch niet wakker gemaakt?

CHRIS

Ik moest toch opstaan, anders slaap ik vannacht niet.

(Merkt MANON op.)

En jij bent?

MANON

Manon, uit Tessa's klas.

CHRIS

Ik wist niet je volk over de vloer zou krijgen?

TESSA

Sinds wanneer vertellen wij elkaar alles?

MANON

Ik stoor toch niet?

TESSA

Neen, helemaal niet, toch?

CHRIS

Neen, zeker niet.

(Kijkt op het scherm van Manons laptop.)

Schoolwerk?

MANON

Een journalistieke taak.

CHRIS

Achzo, ik zie alleen maar een leeg document.

TESSA

We zijn nog niet kunnen beginnen.

ANDREA

Wil jij graag iets drinken Manon?

MANON

Ja graag, water is prima.

(ANDREA gaat richting de keuken.)

TESSA

Geef mij maar een cola.

(ANDREA gaat af langs de keukendeur.)

CHRIS

En waarover gaat jullie werk?

TESSA

Geen idee.

MANON

We zijn nog op zoek naar een geschikt onderwerp.

CHRIS

Ja, een goed onderwerp is al de helft van het werk.

MANON

Maar er één vinden is niet zo gemakkelijk.

CHRIS

(Denkt even na.)

En als je nu eens de zelfmoord van die advocaat onderzoekt?

ANDREA

(Komt de kamer binnen met de drankjes en zet deze op tafel.)

Ja, zeg, dat is nogal iets, je hoort de hele dag niets anders.

MANON

Waarom pleegt een advocaat zelfmoord? Ja, dat kan best interessant zijn.

(Op dit moment gaat de gsm van TESSA.)

TESSA

Met Tessa? Ja? Ooh echt, neen dat komt goed uit. Ja. Ja, dat zal ik doen. Daag.

(MANON kijkt haar nieuwsgierig aan.)

Mediarecht en ethiek gaat morgen niet door, de docent is ziek.

MANON

Geweldig, dan kan ik morgen uitslapen.

TESSA

Ik moet alleen eens kijken wie ik moet verwittigen, handig zo'n piramidesysteem, tenminste als je je lijst niet kwijtgeraakt.

MANON

Wacht, ik heb de mijne in mijn tas steken.

(Haalt een papier uit haar tas en geeft dit aan TESSA.)

TESSA

(Kijkt op het papier.)

Oké, dus ik moet twee mensen verwittigen. Eerst Robin Beeckmans. Ik wist niet dat er een Robin in ons jaar zat.

MANON

Dat is die verlegen blonde jongen, die altijd achteraan zit.

TESSA

Ooh, heet die Robin? Ik zal hem een berichtje sturen, hij zal dat wel lezen tegen morgen.

(Toetst een berichtje in op haar gsm. Ondertussen haalt CHRIS een onheilspellend Japans krijgersmasker en een Japans mes uit één van de dozen en plaatst dit op de kast tussen het raam en de tuindeur.)

MANON

Wauw, dat is knap, een beetje griezelig ook, maar knap.

CHRIS

Ja, ik ben een grote Japan liefhebber. Ik ben er als kind eens geweest met mijn vader, sindsdien ben ik gefascineerd door de cultuur.

ANDREA

Maar moet dat ding echt hier in de woonkamer staan?

CHRIS

Hier komt het juist mooi tot zijn recht.

MANON

Ik vind het in elk geval fascinerend.

ANDREA

Maar toch, het is nogal overheersend.

CHRIS

Mja, maar in de slaapkamer zou het al helemaal misstaan.

ANDREA

Neen, dat is helemaal geen goed plan, Ik krijg een hartaanval als dat het eerste is wat ik zie 's morgens.

CHRIS

Zolang je geen hartaanval krijgt van mij.

(Haalt een schilderij in Ukiyo-e stijl uit één van de dozen, het beeld een Japans schip uit dat in een storm vaart.)

Deze heb ik om mijn laatste reis gekocht, het zou symbool staan voor het noodlot.

MANON

Het noodlot?

CHRIS

Ja, dat zei de verkoper, maar ik vind het gewoon mooi.

TESSA

Het is maar wat je mooi vindt.

ANDREA

Gelukkig hebben we niet allemaal dezelfde smaak.

(CHRIS zet het schilderij op zijn kant tegen de muur.)

TESSA

Goed, Robin is verwittigd.

(Kijkt op haar lijst.)

De volgende op de lijst is Manon Sterckx.

(Lichtelijk geamuseerd.)

Wie is dat nu weer?

MANON

Aanwezig!

CHRIS

Sterckx? Toch geen familie van...

MANON

Mijn vader.

CHRIS

Jij bent de dochter van Johan Sterckx?

MANON

Helaas wel ja.

ANDREA

Oei?

MANON

Ja, neen. Ik kom goed overeen met mijn vader, maar het geeft me wel stress om altijd met hem vergeleken te worden.

(CHRIS brengt de lege dozen naar de trappenhal, dit zijn de laatste verhuisdozen.)

TESSA

Ja, dat kan ik me voorstellen.

MANON

Zeker nu ik ook journalistiek studeer, mensen blijven mij altijd maar afwegen tegen Johan Sterckx, de beroemde oorlogsjournalist.

TESSA

Jij wordt minstens even goed, en dan gaan de mensen zeggen, Johan Sterckx, de vader van de beroemde journaliste Manon Sterckx.

MANON

Stel je voor.

CHRIS

Dit wordt problematisch.

ANDREA

Wat?

CHRIS

(Komt de kamer weer binnen.)

Heel de hal staat vol dozen, we kunnen nog amper door.

ANDREA

We zullen anders ineens naar het containerpark gaan, dan kunnen de kinderen rustig verder werken.

CHRIS

Goed plan, help jij met de koffer in te laden?

ANDREA

Ja, is goed.

(Tegen TESSA en MANON.)

Veel succes.

(CHRIS en ANDREA verlaten de kamer langs de deur naar de trappenhal. Manon geeuwt opvallend.)

TESSA

Slecht geslapen?

MANON

Gewoon een beetje veel aan mijn hoofd.

TESSA

Maar goed, de zelfmoord van de advocaat dus.

MANON

Juist, hoe heet die man ook alweer?

TESSA

Carpentier of zoiets.

MANON

(Typt een aantal zaken in op haar laptop.)

Hier, ik heb het al. Etienne Carpentier geboren in 1975 was een Vlaams advocaat, gespecialiseerd in ondernemingsrecht en internationale fusies en overnames.

TESSA

Klinkt al meteen als een sympathieke vent.

MANON

Hij stond aan de zijde van verschillende internationale bedrijven tijdens miljardenfusies en werd meerdere malen onderscheiden, waaronder met de Prix de la Justice.

TESSA

Ja oké, maar wat bezielt zo'n succesvol iemand om zelfmoord te plegen?

MANON

Wacht, in 2021 ontving hij blijkbaar doodsb bedreigingen na een juridische strijd rond een omstreden fusie.

TESSA

Bedreigingen, denk je dat er meer aan de hand is?

MANON

Geen idee, maar dat gaan we onderzoeken.

TESSA

Het blijft toch een speciaal volk zo'n advocaten.

MANON

Ervaring mee?

TESSA

Een ex vriend.

MANON

(Plagerig.)

Ben jij samen geweest met een advocaat?

TESSA

Neen, zijn vader was advocaat. Maar de arrogantie was helaas een familietrek.

MANON

Ai.

TESSA

Ja, je kan je niet voorstellen hoe bezitterig die was, ik mocht nooit alleen weggaan met vriendinnen, moest altijd verantwoording aan hem afleggen.

MANON

(Geeuwt opnieuw.)

Hoe toxisch.

TESSA

Ja, dat is niet goed afgelopen.

MANON

Lang geleden?

TESSA

Neen, een half jaar ofzo, ik heb hem sindsdien niet meer gesproken. We zijn niet bepaald als vrienden uit elkaar gegaan.

(Op dit moment zien we MARLEEN in de tuin achter het raam verschijnen en naar binnen kijken.)

MANON

(Klikt verder op haar laptop.)

Hoe vol kan je zijn van jezelf.

TESSA

Hoeho?

(MARLEEN komt ondertussen de kamer binnen langs de tuindeur.)

MANON

(Merkt MARLEEN niet op.)

Moet je zien hoe die op foto's staat.

MARLEEN

Goedemiddag.

TESSA

Verdomme, ik schrik mij een ongeluk. Wie ben jij?

MARLEEN

Ik ben Marleen Verschueren, de buurvrouw.

TESSA

En jij vindt het normaal om zomaar ongevraagd ons huis binnen te komen?

MARLEEN

Jij moet Tessa zijn.

TESSA

Wat kom je doen?

MARLEEN

Chris had gevraagd of ik kon langskomen, ik vermoed in verband met de...

TESSA

Chris is er niet, je zal op een ander moment eens terug moeten komen.

MARLEEN

Ah, hij is misschien nog op zijn werk?

TESSA

(Kijkt MARLEEN gemeen aan.)

Nog een prettige middag.

MARLEEN

Goedemiddag.

(Wil vertrekken langs de tuindeur maar wordt tegengehouden door TESSA.)

TESSA

(Opent de deur naar de trappenhal.)

De voordeur is langs hier.

(MARLEEN kijkt TESSA verontwaardigd aan en verlaat vervolgens zonder woorden de kamer langs de deur naar de trappenhal. Hierna loopt TESSA naar de tuindeur en sluit deze. Terwijl TESSA hiermee bezig is neemt MANON een flesje uit haar tas, neemt er een pilletje uit en legt dit op haar tong.)

Wat ben jij aan het doen?

MANON

Niets, ik heb gewoon wat energie nodig.

TESSA

Is dat...

MANON

Je moet je geen zorgen maken, ik heb het onder controle, ik gebruik alleen maar als ik het echt nodig heb.

TESSA

Als mijn ouders hierachter komen...

MANON

Je gaat het hen toch niet vertellen?

TESSA

(Denkt even na.)

Als jij belooft ermee te stoppen.

MANON

Ja, natuurlijk, ik zeg toch dat ik het onder controle heb.

(Er valt een pijnlijke stilte.)

Zullen we kijken wat we nog meer over onze advocaat te weten komen?

TESSA

Je kan misschien beter naar huis gaan.

MANON

Tessa, het spijt me echt, ik...

TESSA

Morgen na school werken we verder, oké?

MANON

Oké, morgen na school.

(Doet haar laptop in haar tas, gaat naar de deur van de trappenhal en draait zich terug om.)

Sorry.

(FADE OUT.)

SCÈNE 3 (10 SEPTEMBER)

Het is laat 's avonds, buiten is het donker. Tussen de scènes door zijn de twee glazen van het podium gehaald. De staande lamp brand en CHRIS zit gespannen in de zetel, te wachten. Even later verschijnt MARLEEN achter de tuindeur en klopt zachtjes. CHRIS schuift de tuindeur open en laat haar binnen.

MARLEEN

Jij wou mij spreken?

CHRIS

Ga zitten.

(Laat MARLEEN plaatsnemen in de zetel.)

MARLEEN

Als het over die omheining gaat...

CHRIS

(Neemt het bord koekjes van de tafel.)

Koekje?

MARLEEN

(Weigert.)

Wat is hier de bedoeling van Chris?

CHRIS

Ik heb een voorstel voor je.

MARLEEN

Een voorstel?

CHRIS

(Neemt zelf een koekje en begint dit nonchalant op te eten.)

Mmm, lekker.

(Als zijn mond leeg is.)

Het is toch iets geks hè, een naam.

MARLEEN

Sorry?

CHRIS

Sommige mensen zijn trots op hun naam, en anderen haten hem als de pest.

(MARLEEN kijkt CHRIS bedachtzaam aan.)

En nog anderen zijn zo bang voor de naam waar ze ooit zo trots op waren dat ze hem angstvallig verborgen willen houden. Niet waar Marleen?

(Laat een dramatische pauze.)

Roosenberg.

MARLEEN

(Kijkt geschrokken.)

Die naam gebruik ik niet meer.

CHRIS

Dat weet ik. Verschueren, dat is toch jouw meisjesnaam, niet?

MARLEEN

Wat probeer je nu te bereiken?

CHRIS

Niets, ik wil je een dienst bewijzen.

MARLEEN

Ik heb jouw hulp niet nodig.

CHRIS

(Neemt nog een koekje van het bord.)

Komaan Marleen, iedereen heeft iemand nodig, iemand die ze kunnen vertrouwen.

MARLEEN

(Spottend.)

Vertrouwen.

CHRIS

Kijk, ik ben gewoon nieuwsgierig.

(Neemt een hap van het koekje.)

MARLEEN

Nieuwsgierig naar wat?

CHRIS

Hoe het is om iets zo angstvallig verborgen te houden,
dat het je leven gaat beheersen.

MARLEEN

Wat wil je Chris?

CHRIS

Zoals ik zei, ik wil jou helpen.

MARLEEN

Ik weet niet wat het is dat je denkt te weten, maar ik
verzeker je dat...

CHRIS

(Plost kordaat.)

50000.

MARLEEN

Je bent gek.

(Staat recht uit de zetel en wandelt
richting tuindeur.)

CHRIS

Weet je wat het is...

(MARLEEN draait zich om en kijkt CHRIS
aan.)

Het verleden... het laat je nooit echt met rust, hè?

MARLEEN

(Bedachtzaam.)

Ik zal er over nadenken.

(Fade out.)

SCÈNE 4 (11 SEPTEMBER)

Buiten is de zon langzaam aan het ondergaan. Tussen de scènes door is het bord met koekjes van het podium gehaald. MANON zit alleen aan de keukentafel achter haar laptop, doet wat opzoekingswerk en is zichtbaar vermoeid. Even Later komt CHRIS binnen langs de tuindeur, hij draagt een overal en werkhandschoenen.

CHRIS

(Ziet MANON geeuwen.)

Nog zo moe?

MANON

(Lacherig)

Het is gewoon allemaal wat veel op dit moment, maar eens deze taak af is wordt het wel beter.

CHRIS

En dan laat Tessa je ook nog in de steek?

MANON

Neen, die is even naar de wc.

(Bekijkt de outfit van Chris.)

Jullie zijn ook nog druk in de weer?

CHRIS

Ja, we moeten we de tuin aanpakken nu het weer nog meevalt.

MANON

Is het zo erg?

CHRIS

Je moet maar eens kijken, de vorige eigenaar had duidelijk geen groene vingers.

MANON

(Staat recht en kijkt door het raam.)

Oei neen, dat begint meer op een klein oerwoud te lijken.

CHRIS

Als het meeste onkruid verwijderd is zal het er hopelijk al een stuk beter uitzien.

(Kijkt naar de laptop van MANON.)

Schiet het wat op?

MANON

Vandaag toch al iets meer dan gisteren.

CHRIS

Hebben jullie al iets gevonden?

MANON

We hebben al min of meer een karakterschets van hem kunnen maken.

CHRIS

Dat is toch al iets.

(Denkt even na.)

Misschien moet je niet kijken naar wie hij was, maar naar wat hij gedaan heeft.

MANON

Hoe bedoelt u?

CHRIS

Is het geen idee om te kijken naar de zaken die hij in het verleden heeft gepleit. Misschien is dat een interessant piste.

MANON

Dat is geen slecht idee.

CHRIS

Als ik kan helpen, graag.

MANON

Bedankt.

(Gaat naar de keuken. MANON doet verder opzoekingswerk. Even Later komt TESSA binnen.)

MANON

Moet je kijken wat ik gevonden heb.

TESSA

Wat?

MANON

Een hele lijst met rechtszaken die Carpentier gepleit heeft, dat zou best eens interessant kunnen zijn.

TESSA

(Kijkt naar het scherm.)

Wow, die heeft precies elk bedrijf van het land al eens verdedigd.

(ANDREA komt de kamer binnen langs de tuindeur, ook zij draagt werkkledij en handschoenen.)

Dat meen je niet.

MANON

Wat?

(CHRIS komt de kamer binnen met twee glazen water en geeft er één aan ANDREA. Ondertussen valt het oog van TESSA op een bekende bedrijfsnaam.)

TESSA

Het is maar goed dat die klootzak zichzelf heeft opgeknoopt.

ANDREA

Tessa, zo iets zeg je niet.

TESSA

Neen? Hij is het blijkbaar die Biotexis heeft verdedigd in die rechtszaak.

MANON

Biotexis? Zijn die niet in opspraak gekomen door dat milieuschandaal?

TESSA

Absoluut. En die smeerlap heeft dat bedrijf vrijgepleit door procedurefouten.

MANON

Ik heb daar iets van gelezen.

(Geeuwt.)

TESSA

Het is door hen dat papa gestorven is.

ANDREA

Tessa, dat weten we niet zeker.

TESSA

Procedurefouten, omdat één of andere fils à papa een papiertje verkeerd heeft geklasseerd, doen ze net of ze onschuldig zijn.

MANON

De wet zit gewoon verkeerd in elkaar.

ANDREA

Maar het is de wet.

TESSA

Neen, dat is een verschrikkelijk rijk bedrijf met dure advocaten tegen de kleine man.

ANDREA

Maar wat kunnen we eraan doen?

TESSA

In beroep gaan, je kan die toch niet zomaar vrijuit laten gaan.

ANDREA

Wat heeft het voor zin? Van zo'n bedrijf kan je nooit winnen.

CHRIS

Dat is juist waarom je moet blijven vechten. Mensen komen overal mee weg zolang niemand vragen stelt. Maar als je de waarheid achterhaalt, misschien verandert er dan eindelijk iets.

ANDREA

Chris, Ik heb al zoveel nachten wakker gelegen, denk je dat ik het niet heb geprobeerd? Maar ik kan gewoon niet meer, niet na al die tijd. Ik wil gewoon verder met mijn leven. Ons leven.

CHRIS

Dat snap ik lief, ik mag je niet pushen.

ANDREA

Het is gewoon, hij komt er niet mee terug.

CHRIS

Ik weet het. Sorry.

(Stilte.)

Kom, we gaan onze gedachten verzetten en dat onkruid te lijf gaan.

(ANDREA glimlacht flauw en gaat samen met CHRIS de tuin in.)

MANON

Hoezo is Biotexis verantwoordelijk voor de dood van je vader?

TESSA

Papa heeft jarenlang voor hen gewerkt, en op een dag hebben ze kanker bij hem vastgesteld.

MANON

Wat vreselijk.

TESSA

Natuurlijk hebben ze altijd ontkend dat dat hun fout was. Terwijl er nog meer werknemers ziek zijn geworden.

MANON

Heel toevallig allemaal.

TESSA

Ja, en dan moet je weten dat ze wel al zijn ziekenhuiskosten hebben betaald.

MANON

Echt?

TESSA

Dat is net zo goed als schuld bekennen.

MANON

En dan hebben jullie een rechtszaak aangespannen?

TESSA

Neen, dat wou mama niet, ze vond dat zinloos. Gelukkig waren er anderen die wel moedig genoeg waren om zich burgerlijke partij te stellen.

MANON

Maar zonder effect.

TESSA

Het is gewoon niet eerlijk.

MANON

Maar wij kunnen die zaken wel dieper onderzoeken, stel je voor dat we de waarheid kunnen bewijzen...

TESSA

Maar hoe?

(Op dat moment gaat de gsm van Tessa over.)

Met Tessa, hallo?

(Stilte.)

Hallo, wie is daar?

(Stilte.)

Luister, dit is echt niet grappig.

(Stilte.)

Laat mij met rust.

MANON

Oei, wat was dat?

TESSA

Ik weet niet, het bleef gewoon stil, ik hoorde alleen iemand ademen.

MANON

Oh neen, een hijger?

TESSA

Ja neen, het was niet echt hijgen, gewoon ademen.

MANON

Misschien gewoon verkeerd verbonden?

TESSA

Ja, dat dacht ik vanmorgen ook, maar dit is al de derde keer dat ik zo'n telefoontje krijg vandaag.

MANON

Oké, dat is best wel eng. Kan je het nummer niet traceren?

TESSA

Heb ik geprobeerd, maar het was een anonieme oproep.

MANON

Ooh bah, ik zou zelfs niet opnemen als ik niet wist wie het is.

TESSA

Dat ben ik dan weer, gewoon te nieuwsgierig.

MANON

Oh neen, stel u voor dat het uw ex is ofzo.

TESSA

Zou het?

MANON

Zou dat niet kunnen, nog altijd kwaad voor jullie breuk.

TESSA

Maar waarom nu dan, na al die tijd.

MANON

Ik weet niet, ik heb gewoon veel fantasie, lig er niet wakker van.

(Geeuwt.)

TESSA

Jij zou precies beter ook wat minder wakker liggen.

MANON

Het zijn drukke tijden, de studies, in het weekend achter de toog staan in "de vuile was".

TESSA

Doe jij daar nog altijd weekendwerk?

MANON

Ja, ik heb dat nodig om mijn studies te betalen. En dan dat heen en weer gependel naar hier doet er ook niet goed aan.

TESSA

Ik kan ook altijd naar jou komen...

MANON

Neen, neen met mijn twee broers die daar altijd lawaai maken zouden we ons helemaal niet kunnen concentreren.

TESSA

Weet je wat, ik haal je een cola, een beetje cafeïne zal je opkrikken.

(Gaat naar de keuken. Op dat moment haalt MANON het flesje met pillen tevoorschijn, kijkt er even na, twijfelt, schroeft het dan open en haalt er een pilletje uit. Voordat MANON er één in haar mond kan doen komt TESSA de kamer weer binnen.)

Verdomme!

MANON

Tessa, ik...

TESSA

Je had gezegd dat je ging stoppen met die rommel.

MANON

Ik weet het, maar...

TESSA

Jij hebt echt hulp nodig.

MANON

Ik ben gewoon moe.

TESSA

Dan moet je gaan slapen.

(Neemt het flesje uit de handen van MANON.)

Die dingen maken je leven kapot, snap je dat dan niet.

(Gooit het flesje op de grond.)

MANON

Tessa, sorry, ik...

TESSA

Weet je wat jij nodig hebt...

(Denkt even na en wordt rustiger.)

Je kan in de logeerkamer blijven slapen, dat bespaart je die vermoeiende treinritten.

MANON

Maar ik heb niets bij.

TESSA

Dan leen je toch gewoon kleren van mij. Kom, ik toon je je kamer.

MANON

Maar ik wil jullie niet lastigvallen.

TESSA

Dat is toch geen moeite, bel gewoon naar huis en zeg dat je hier blijft, dan kunnen we ondertussen verder nadenken over ons onderzoek.

MANON

Bedankt.

(TESSA en MANON gaan af langs de deur naar de trappenhal, even later komen CHRIS en MARLEEN de kamer binnen langs de tuindeur.)

CHRIS

Neen, je hebt gelijk er moest iets gebeuren.

MARLEEN

Ik ben blij dat je het begrijpt.

CHRIS

We gaan die schutting zo snel mogelijk vervangen door een stevige barrière.

MARLEEN

Bedankt.

CHRIS

Zodat dat woekerend onkruid voorgoed tot het verleden behoord.

MARLEEN

(Haar gezicht wordt strakker, ze gaat naar de tuindeur en sluit deze.)

Kijk Chris, ik doe het niet.

CHRIS

Wat?

MARLEEN

Ik laat mij niet chanteren.

CHRIS

Chanteren, wie spreekt er over chanteren?

MARLEEN

50000 euro, zodat je zou zwijgen.

CHRIS

Ik heb nooit gezegd dat ik iemand ooit iets zou vertellen.

MARLEEN

Hoe, maar...

(Kordaat.)

Des te beter.

CHRIS

Maar Andrea is principiëler dan ik.

MARLEEN

Andrea, wat heeft die hier mee te maken?

CHRIS

Peter Van Looy, die naam zegt je waarschijnlijk niets.

MARLEEN

Neen.

CHRIS

Hij werkte nochtans voor jouw bedrijf.

MARLEEN

Je kan toch niet verwachten dat ik...

CHRIS

Neen, natuurlijk niet. Het is altijd hetzelfde: werknemers zijn slechts schakels in een ketting, makkelijk verwisselbaar zodra er één verslijt.

MARLEEN

Ga jij mij nu vertellen hoe ik mijn bedrijf had moeten leiden?

CHRIS

Peter is de man van Andrea, was de man van Andrea.

MARLEEN

Aah, het gaat over die rechtszaak. Je kan niets bewijzen.

CHRIS

Dat is ook helemaal mijn bedoeling niet.

MARLEEN

Waarom breng je dit dan naar boven.

CHRIS

(Klikt een aantal keren op de laptop van
MANON.)

Zoals ik zei, Andrea is veel principiëler, en vast
besloten om de waarheid te achterhalen.

MARLEEN

(Kijkt op het computerscherm.)

Dat is een lijst met rechtszaken van advocaat Carpentier.

CHRIS

Ja, tragische toestand hè?

MARLEEN

(Verontrust.)

Ik wil dat je ervoor zorgt dat Andrea stopt met graven.

CHRIS

Natuurlijk, dat was mijn voorstel ook. Maar daar staat
dan wel een vergoeding tegenover.

MARLEEN

Kijk, ik ging ervanuit dat ik jou het zwijgen zou moeten
opleggen. Maar aangezien de zaken er nu anders voorstaan...

CHRIS

Wat dan?

MARLEEN

(Haalt een document tevoorschijn.)

In dit contract staat dat de ondergetekende elke
mogelijke laster tegenover mij en mijn voormalig bedrijf
onmiddellijk intrekt.

(Geeft het aan CHRIS.)

Laat het tekenen door Andrea.

CHRIS

Dat gaat ze nooit doen.

MARLEEN

Ik zou het toch maar proberen als ik jou was.

CHRIS

Waarom zou ik?

MARLEEN

Als het je lukt zorg ik voor die vergoeding, maar als het je niet lukt, kan ik jullie leven behoorlijk onaangenaam maken.

CHRIS

Is dat een dreigement?

MARLEEN

Neen, ik dreig nooit. Bezie het meer als een waarschuwing.

(Gaat naar de tuindeur, opent deze en gaat naar buiten. CHRIS bekijkt het document, legt dit op de tafel, steekt de theelichtjes op de tafel aan, steekt het document in brand met een theelichtje en laat het papier smeulen in de fruitschaal. Daarna zet CHRIS zich in de zetel en kijkt naar het vuur. Even later komt ANDREA de kamer binnen, haar oog valt echter meteen op het flesje pillen dat op de grond ligt.)

ANDREA

Wat is dat?

CHRIS

Ooh niets, ik ben weer onhandig geweest.

ANDREA

Hoeho?

CHRIS

Marleen is komen aanzetten met een offerte voor een nieuwe omheining, en terwijl ik die aan het lezen was moet ik ze per ongeluk te dicht tegen het vuur gehouden hebben.

ANDREA

Echt? Maar hoe krijg je dat zo snel in brand?

CHRIS

Ja, dom hè. Ik was even afgeleid en voor ik het wist...

ANDREA

Ja oké, wacht ik zal haar een nieuwe gaan vragen.

(Gaat richting tuindeur.)

CHRIS

Neen, je moet die moeite niet doen. Het is allemaal zo dringend niet. Ik zal er haar morgen ofzo wel één vragen.

ANDREA

Ah, oké. Neen wat ik mij eigenlijk afvroeg was wat dit is.

(Raapt het flesje op van de grond.)

CHRIS

(Neemt het doosje aan van ANDREA, bestudeert het, draait het open en haalt er een pilletje uit.)

Zou het, amfetamine?

(Wrijft er met zijn wijsvinger over en steekt de vinger in zijn mond om te proeven.)

Absoluut, speed.

ANDREA

Jij kan dat zo weten?

CHRIS

Als je in een labo werkt kom je vaak met dat soort zaken in aanraking.

ANDREA

Jij gebruikt toch niet Chris?

CHRIS

Neen, natuurlijk niet.

ANDREA

Maar hoe komt dit flesje dan hier?

CHRIS

Geen idee, maar ik ga het uitzoeken.

(Stopt het flesje weg in zijn broekzak
terwijl ANDREA haar gsm bovenhaalt en
hierop kijkt.)

Ik weet dat ik niet meer over Peter zou beginnen, maar...

ANDREA

Chris, laat het alsjeblieft.

CHRIS

Ik wil alleen dat je weet, dat als je ooit gerechtigheid
wilt, dat ik je daarbij wil helpen.

ANDREA

Dat is lief, maar niet nu, misschien ooit, maar...
(Leest een mail op haar gsm.)

Oh!

CHRIS

Wat is er?

ANDREA

Ik heb een sollicitatiegesprek, voor het secretariaat van
het schooltje aan de kerk.

CHRIS

Oh, dat is fantastisch, wanneer moet je gaan?

ANDREA

Morgen al, in de voormiddag.

CHRIS

Maar super, jij gaat dat goed doen.

ANDREA

Ik hoop het, ik had het eigenlijk niet meer verwacht.

CHRIS

Komt goed lief.

(Gaat de tuindeur sluiten.)

Vannacht goed slapen en dan loopt dat gesprek morgen
vlekkeloos.

(FADE OUT.)

SCÈNE 5 (12 SEPTEMBER.)

Het is ochtend, buiten is het bewolkt weer. Manon zit in haar pyjama aan de ontbijttafel, even later komt Tessa in dagkledij de kamer binnen.

TESSA

De badkamer is vrij, jouw beurt.

MANON

Ik heb super goed nieuws.

TESSA

Oh echt? Ik ook.

MANON

Nu maak je me nieuwsgierig.

TESSA

Ik kreeg daarnet weer telefoon van het secretariaat, de lessen Mediarecht en ethiek gaan weer niet door.

MANON

Oh, dan hebben we straks twee springuren, dat wordt shoppen!

(CHRIS komt vanuit de keuken de kamer binnen met een glas fruitsap.)

TESSA

Ik zei toch dat het goed nieuws was.

CHRIS

Goed nieuws?

TESSA

Van school, niets waar jij van moet wakker liggen.

MANON

Je hebt Robin toch al verwittigd?

TESSA

Robin?

MANON

De piramidelijst.

TESSA

Dat is waar ook.

(Neemt haar gsm en stuurt een berichtje.)

Zeg, jij had ook goed nieuws?

MANON

Ja, ik heb een afspraak kunnen maken met Hubert Vloeberghs.

TESSA

Hubert Vloeberghs, dat is toch die rechter, niet?

MANON

Ja, hij werkte blijkbaar regelmatig samen met die Carpentier. Misschien dat hij ons meer inzicht kan geven.

CHRIS

Dat is een goed plan, wanneer heb je met hem afgesproken?

TESSA

Waar moei jij je mee?

CHRIS

Ik wil alleen maar helpen, als dat vandaag was dan kon ik voor taxi spelen.

MANON

Neen, ik ga morgenmiddag. Maar ik kan van bij mij thuis met de fiets gaan, rechter Vloeberghs woont niet zo ver.

CHRIS

Jij neemt wel veel hooi op je vork hè, moet vermoeiend zijn.

MANON

Gelukkig dat ik hier vannacht zalig heb geslapen.

TESSA

Kom schone slaapster, hoog tijd om je klaar te maken of we missen de trein nog.

CHRIS

Zal ik jullie anders brengen?

MANON

Oh, dat zou tof...

TESSA

Neen, laat maar.

MANON

Goed, ik ga me klaarmaken.

(Gaat af lang de deur naar de
trappenhal.)

CHRIS

Tessa.

TESSA

Wat?

CHRIS

Kijk, ik weet dat heel deze situatie geen goed heeft
gedaan aan onze relatie.

TESSA

Welke relatie?

CHRIS

Kijk, ik weet dat je mij nooit als vader gaat bekijken.

TESSA

Absoluut niet.

CHRIS

Maar dat verwacht ik ook helemaal niet van je, ik wil
gewoon dat we...

TESSA

Dat we wat?

CHRIS

Misschien op zijn minst vrienden kunnen worden.

TESSA

Vrienden? Kom op!

CHRIS

Ik ben niet jouw vijand, echt niet. Ik hoop gewoon dat we op termijn op een toffere manier met elkaar kunnen omgaan.

(Steekt zijn hand uit.)

TESSA

(Twijfel even maar besluit zijn hand aan te nemen.)

Misschien, ooit.

CHRIS

Meer vraag ik niet.

TESSA

Oké, ik, ik moet me verder gaan klaarmaken.

(Gaat af langs de deur van de trappenhal en kruist zo ANDREA die de kamer binnen komt.)

ANDREA

Hoe zie ik eruit?

CHRIS

Als iemand die, een schitterende sollicitatie gaat doen.

ANDREA

Ooh Chris, ik ben zo zenuwachtig. Stel dat ik de job niet heb.

CHRIS

Dan weten ze niet wat een kans ze laten liggen.

ANDREA

Dat is super lief van je. Weet je wat het is, vroeger was Peter er altijd voor mij op die momenten, en dit brengt weer al die herinneringen naar boven.

CHRIS

Dat snap ik, maar het is niet gezond je daar zo aan te blijven vastklampen.

ANDREA

Ik wil het verleden ook laten rusten, maar nu jij en Tessa er steeds weer over beginnen blijft het maar malen in mijn hoofd.

CHRIS

Maar dat komt ook omdat dat hoofdstuk niet is afgesloten, niet echt.

ANDREA

Mja, misschien...

CHRIS

En zolang dat hoofdstuk geen bevredigend einde kent gaan we die pagina nooit echt kunnen omslaan.

ANDREA

Misschien heb je wel gelijk, en mag ik het niet zomaar over me heen laten komen.

CHRIS

Ik denk echt dat dat het beste is.

ANDREA

Maar ik weet niet of ik daar klaar voor ben, ik wil me eerst focussen op vandaag en dan zien we wel weer verder.

CHRIS

Natuurlijk lief, dat begrijp ik.

ANDREA

Ik ga mijn haar nog wat fatsoeneren. Dat het maar snel afgelopen is, al die stress is niets voor mij.

(ANDREA gaat af langs de deur van de trappenhal. Even verschijnt MARLEEN in de tuin en klopt ze op de tuindeur dewelke CHRIS opent.)

MARLEEN

Is het veilig?

CHRIS

Iedereen zit boven, maar we hebben niet veel tijd.

MARLEEN

En? Is het gelukt.

CHRIS

Ik heb haar proberen overtuigen om te tekenen maar ze weigerde.

MARLEEN

Ben je zeker dat je je best hebt gedaan?

CHRIS

Wat kan ik meer doen, toen ik haar het contract gaf heeft ze het zonder te lezen in brand gestoken.

(Op dit moment komt MANON ongezien de kamer binnen en blijft in het deurgat staan.)

MARLEEN

Dat was niet slim van haar, echt niet slim.

CHRIS

Ze weet al te veel, ik heb geen idee hoe we haar nu nog kunnen stoppen.

MARLEEN

Laat dat maar aan mij over.

(MANON verdwijnt geschrokken terug in de trappenhal en sluit zachtjes de deur.)

CHRIS

Wat ben je van plan?

(De deurbel gaat.)

TESSA

(Van af.)

Ik ga wel!

CHRIS

Wat je ook wil doen, ik kan je helpen.

MARLEEN

Nog een prettige dag.

(Verlaat de kamer langs de tuindeur.
Even later komt TESSA langs de deur naar de trappenhal de kamer binnen, ze heeft een postpakketje bij zich.)

CHRIS

Heb jij iets besteld?

TESSA

Neen, mijn naam staat er nochtans op.

(Opent de doos waardoor er een met helium gevulde hartvormige ballon naar boven zweeft, onderaan het touw aan de ballon hangt er een kaartje. TESSA neemt dit kaartje en begint het te lezen.)

Lieve Tessa,

Je kent me misschien niet, maar ik ken jou. Ik zie hoe bijzonder je bent, hoe je door het leven beweegt alsof je de wereld een beetje mooier maakt zonder dat je het zelf doorhebt. Het voelt alsof ik de enige ben die dat echt ziet. Ik merk zoveel aan je, de kleine dingen die anderen waarschijnlijk niet opvallen. Hoe je je haar achter je oor strijkt als je nadenkt. Hoe je glimlacht, zelfs als je denkt dat niemand kijkt...

(Haar stemming slaat over van nieuwsgierigheid naar kwaadheid.)

Zelfs als je denkt dat niemand kijkt, ik wist het!

CHRIS

Wat?

TESSA

Ik word verdomme gestalkt. Eerst die anonieme telefoontjes, nu dit. Ik ga naar de politie.

CHRIS

Wacht, er is misschien een logische verklaring.

TESSA

Ja natuurlijk, ik word gestalkt. Manon had gelijk, mijn ex zit hierachter.

CHRIS

Dat weet je toch niet zeker, kalmeer eventjes.

(Laat TESSA in de zetel gaan zitten en zet zich bij haar.)

Die telefoontjes, hoe raar ook, dat kan nog altijd een vergissing zijn. En dit kaartje, ik snap wat je bedoelt met die ene zin, maar dat kan even goed oprecht lief bedoeld zijn.

TESSA

Ik weet het toch niet.

CHRIS

Weet je wat we doen, als er nog iets vreemds gebeurt, dan stappen we naar de politie. Maar hiermee...

(Kijkt naar de ballon.)

Gaan ze ons waarschijnlijk gewoon uitlachen.

TESSA

Mja, misschien wel.

CHRIS

Misschien heb je wel een anonieme aanbidder.

TESSA

Als die echt iets van me wil, dat hij daar dan gewoon eerlijk voor uitkomt.

CHRIS

Ja, daar heb je gelijk in, eerlijkheid is de basis van elke goede relatie.

TESSA

Sorry hoor, maar om mij relatieadvies te geven is het echt nog te vroeg.

CHRIS

Natuurlijk, dat snap ik. Laten we het dan over eerlijkheid hebben.

TESSA

Hoeho?

CHRIS

(Haalt het flesje met pillen uit zijn broekzak.)

Weet jij hier iets van?

TESSA

Ooh, dat...

CHRIS

Is dat van jou?

TESSA

Neen, Manon heeft...

CHRIS

Tessa, zit Manon aan de speed?

TESSA

Neen, ze...

(Denkt even na.)

Ze onderzoekt dat voor een ander journalistiek project.

CHRIS

(Niet helemaal overtuigd.)

Aah, dat verklaart veel. Ze zal het zeker niet erg vinden als ik het even bij mij hou, ik kan daar op het werk nog een analyse over uitvoeren, misschien interessant voor haar project.

TESSA

Neen, ik denk niet dat dat een probleem is.

(CHRIS steekt het flesje terug in zijn zak. Even later komen MANON en ANDREA de kamer weer binnen. MANON merkt onmiddellijk de ballon op.)

MANON

Ola! Wie heeft er een geheime aanbieder?

(Ondertussen begint ANDREA zenuwachtig de kasten te doorzoeken.)

CHRIS

Tessa, maar de liefde lijkt niet geheel wederzijds.

MANON

Hoe Tessa, en waarom niet?

TESSA

Omdat ik niets begin met een stalker.

MANON

Een stalker? Weer van die telefoontjes?

TESSA

Neen, erger.

(Neemt het kaartje.)

Ik merk hoe je glimlacht, zelfs als je denkt dat er niemand kijkt...

MANON

Kom op, dat is toch niet persé van een stalker. Als er nu had gestaan, ik wil jouw gezicht verwerken in een leren zetel...

TESSA

Niet grappig!

CHRIS

(Merkt ANDREA op die nog steeds op zoek is naar iets.)

Wat zoek je lief?

ANDREA

Ik kan mijn fietssleutels nergens vinden.

CHRIS

Heb je al in je jaszak gekeken?

ANDREA

(Gaat naar de trappenhal en komt onmiddellijk weer binnen.)

Ik heb ze!

CHRIS

Kalm blijven lief, je gaat dat goed doen.

TESSA

Voor deze keer heeft Chris gelijk, succes mama.

MANON

Ik duim.

(ANDREA verlaat de kamer langs de deur van de trappenhal. Even later horen we het geluid van een auto die tegen hoge snelheid aan komt rijden, remt, iets raakt en vervolgens weer met hoge snelheid doorrijdt. MANON, CHRIS en TESSA lopen langs de deur van de trappenhal naar buiten.)

TESSA

(Gilt luid.)

Mama!

(BLACK OUT.)

(PAUZE.)

SCÈNE 6 (13 SEPTEMBER.)

Het zaallicht is gedoofd en het doek nog gesloten. Op de radio horen we een nieuwsuitzending.

RADIOSTEM

13 september, 22 uur. Dit is het nieuws met Koen Verbeke. Opnieuw schokkend nieuws uit de juridische wereld. Vanmiddag werd Hubert Vloeberghs, een gerespecteerd strafrechter, het slachtoffer van een tragisch ongeval. Hij kwam om het leven door CO-vergiftiging. Dit drama volgt kort op het overlijden van advocaat Etienne Carpentier, waarmee Vloeberghs al de tweede hooggeplaatste figuur binnen de sector is die in één week tijd overlijdt. Vloeberghs werd 58 jaar en laat een vrouw en twee zonen achter.

SCÈNE 7 (13 SEPTEMBER.)

Wanneer het doek opengaat is het buiten donker. Tegen de achterwand hangt het Japanse schilderij nu boven het masker tussen het raam en de tuindeur. Tessa zit in de zetel en Manon aan de tafel te werken aan haar laptop. Tessa staart ontzet voor zich uit terwijl Manon als een bezetene aan het typen is.

TESSA

Zou jij ook niet beter stoppen, het is al laat.

MANON

Ik ben nu net op dreef.

(Typt even verder.)

Ik snap het gewoon niet. Ik was zo blij dat de rechter mij wou ontvangen, ik was ruim op tijd vertrokken om zeker niet te laat te komen. Maar toen ik zijn straat in fietste zag ik die politiewagens voor zijn deur staan.

TESSA

Het moet verschrikkelijk zijn voor zijn familie, zo'n stom ongeluk.

MANON

Geloof jij dat?

TESSA

Wat?

MANON

Dat het een ongeluk was.

TESSA

Ja, natuurlijk.

MANON

Tessa, wordt wakker. Eerst die Carpentier, die zelfmoord pleegt. En nu Vloeberghs die net op het moment dat ik meer informatie van hem zou krijgen sterft aan CO vergiftiging.

TESSA

Ik denk gewoon dat het een stom toeval is.

MANON

Toeval, komaan zeg. Weet je wat toeval is, die telefoontjes en die liefdesverklaring van jou. Maar hier is er duidelijk meer aan de hand.

TESSA

Zeg, doe is niet zo opgefokt.

MANON

Ik doe niet...

TESSA

Gebruik jij weer?

MANON

Neen! Echt niet, je mag mijn bloed laten testen, ik heb niets meer gebruikt sinds de laatste keer.

TESSA

Dan zijn het misschien de afkickverschijnselen.

MANON

Ongelooflijk, als jij met je hoofd onder een steen wil blijven liggen, mij best. Maar ik ga dit uitzoeken, tot op het bot.

TESSA

Sorry, ik bedoelde het echt niet slecht. Maar stel nu dat er wel meer aan de hand zou zijn, dan zou de politie dat toch al lang ontdekt hebben.

MANON

Tenzij ze niet goed genoeg zoeken.

TESSA

Manon, ik ben ervan overtuigd dat je een geweldige journaliste zal worden, maar hier sla je de bal echt mis, denk ik.

MANON

Dat denk ik dus niet. En er is nog iets dat me dwarszit.

TESSA

Wat?

MANON

Vind jij het niet vreemd dat wij ons onderzoek richten om die vermeende zelfmoord, en dat al snel een link met Biotexis naar boven komt, het bedrijf dat betrokken is bij de dood van jouw vader?

TESSA

Dat is inderdaad wel veel toeval.

MANON

En wie heeft ons aangezet om dat onderwerp te kiezen?

TESSA

(Geschokt.)

Chris. Zou hij meer weten?

MANON

Ik weet het niet, maar er is nog iets vreemds.

TESSA

Hoeho?

MANON

Gisteren kwam ik beneden en ik hoorde ik Chris...

(Op dit moment komen CHRIS en ANDREA binnen door de deur naar de trappenhal. MANON onderbreekt abrupt haar zin. ANDREA heeft haar rechterbeen in het gips en loopt op krukken.)

TESSA

Welkom thuis mama.

(Veert recht uit de zetel en wil ANDREA omhelzen.)

ANDREA

(Nog wankel op haar benen.)

Oei, voorzichtig.

TESSA

Sorry, ik ben zo blij dat je weer veilig thuis bent.

ANDREA

Ik ben maar één nachtje in het ziekenhuis geweest.

TESSA

Ja, maar het had veel erger kunnen aflopen.

ANDREA

Daar weet ik dus allemaal niets meer van, het laatste wat ik me herinner is dat er een auto in volle snelheid kwam aangereden. En toen werd ik wakker in het ziekenhuis.

CHRIS

Je bent even buiten bewustzijn geweest, maar de dokters zeggen dat het allemaal weer goed komt.

MANON

Maar je weet niets meer van welke auto, of een nummerplaat?

ANDREA

Neen, ik heb hem niet gezien.

CHRIS

Rust nu maar goed uit lief.

(Merkt het openstaand laptopscherm van
MANON.)

Jullie zijn ook nog laat aan het werk?

TESSA

Manon vooral, na het nieuws van Hubert Vloeberghs is ze als een razende informatie beginnen opzoeken.

CHRIS

Vloeberghs? Wat is daarmee gebeurd dan?

MANON

Heb je het dan niet gehoord. Vloeberghs is dood.

CHRIS

Wat? Neen ik heb nog geen nieuws gehoord vandaag.

MANON

Vloeberghs is gestorven, in zijn bad, door CO vergiftiging, net op het moment dat ik een interview met hem had.

TESSA

En nu denkt Manon dat het opgezet spel is.

CHRIS

Het is natuurlijk allemaal wel erg toevallig.

(Denkt even na.)

Maar ik denk niet dat je er meer moet achter zoeken.

MANON

We zullen zien wie er aan het einde van de rit gelijk blijkt te hebben.

CHRIS

Je gaat het niet loslaten hè?

MANON

Zeker niet.

CHRIS

(Glimlacht.)

Een echte Sterckx.

(Neemt zijn gsm en stuurt een berichtje.)

Maar ik denk dat we beter allemaal maar eens gaan slapen, dan kunnen jullie morgen de zaken met een fris hoofd bekijken.

ANDREA

Dat zal deugd doen, ik ben doodop.

(Loopt op haar krukken tot aan de deur naar de trappenhal.)

TESSA

Wacht mama, ik help wel.

ANDREA

Niet nodig, het zal me wel lukken.

TESSA

Doe toch maar voorzichtig.

(TESSA, MANON en ANDREA gaan af langs de deur naar de trappenhal. Wanneer hij alleen over blijft in de kamer opent CHRIS de tuindeur, neemt de lucifers van de tafel en steekt de theelichtjes opnieuw aan. Even later komt MARLEEN de kamer binnen, ze heeft een bos bloemen bij zich.)

CHRIS

Het is oké, ze zijn allemaal gaan slapen.

MARLEEN

Hoe gaat het met haar, hopelijk niet te erg?

(Geeft de bloemen aan Chris, die ze op
zijn beurt op de tafel legt.)

CHRIS

Bespaar me die onzin, we weten allebei dat je hier niet
bent om haar veel beterschap te wensen.

MARLEEN

Ze heeft geluk gehad, weet je. Het had veel erger kunnen
aflopen.

CHRIS

Stop met die komedie, ik weet dat jij hierachter zit.

MARLEEN

Ik zou oppassen als ik van jou was Chris, beschuldigingen
kunnen gevaarlijk zijn als je geen bewijs hebt.

CHRIS

Ze heeft de nummerplaat gezien, hoelang denk je dat het
zou duren voor jij aan die aanrijding kan gelinkt worden?

MARLEEN

Je bluft.

CHRIS

Wil je dat risico echt nemen?

MARLEEN

Ze zal nu wel twee keer nadenken voor ze begint te graven
in zaken waar ze zich beter niet mee zou bemoeien.

CHRIS

En wat als ze toch doorzet?

MARLEEN

Dan zal ze de gevolgen moeten dragen.

CHRIS

Wat ga je dan doen, nog een aanrijding?

MARLEEN

Ik weet niet waarover je het hebt.

CHRIS

Ik heb het je al gezegd, ik kan je helpen.

MARLEEN

Je hebt al geprobeerd haar te laten zwijgen, en kijk waar dat je gebracht heeft.

CHRIS

(Denkt even na.)

Er zijn ook andere manieren om haar te doen zwijgen.

MARLEEN

Wat bedoel je?

(CHRIS kijkt haar veel betekenend aan.)

Neen, dat zou jij nooit doen.

CHRIS

Jij hebt geen idee waartoe ik in staat ben.

MARLEEN

Wie ben jij?

CHRIS

Zoals ik al zei, iemand die jou wil helpen.

MARLEEN

Wat heb jij daarbij te winnen, Chris? Waarom zou jij dit willen doen?

CHRIS

Zoals ik al zei, het geld.

MARLEEN

Onzin, dit gaat niet om geld. Waarom zou ik jou moeten vertrouwen?

CHRIS

Wil je mijn hulp of niet?

MARLEEN

Oké, stel dat ik geïnteresseerd ben.

(Kijkt schattend naar CHRIS.)

Wat is je plan?

CHRIS

Eenvoudig. Jij forceert de tuin deur, zodat het lijkt op een inbraak. Je wacht tot Andrea en Tessa slapen...

MARLEEN

En wat als ze wakker worden?

CHRIS

Ik zorg ervoor dat ze niet wakker zullen worden.

MARLEEN

En dan?

CHRIS

Dan steek je het huis in brand.

MARLEEN

Je bent gek.

CHRIS

Wil je opgepakt worden voor moord?

MARLEEN

Neen, natuurlijk niet.

CHRIS

Dan kan je maar beter geen sporen achterlaten.

MARLEEN

En waarom moet ik dat doen, als je mij dan toch zo graag wil helpen...

CHRIS

Wie denk je dat ze als eerste gaan verdenken als er zoiets gebeurt? Neen, ik moet elk spoor vermijden dat naar mij kan leiden.

MARLEEN

En ik dan? Jij wil mij laten opdraaien voor de gevolgen.

CHRIS

Als alle sporen in rook zijn opgegaan is er niets dat jou aan de brand kan linken.

MARLEEN

Maar dan kunnen ze jou nog steeds verdenken.

CHRIS

Neen, daar heb ik ook aan gedacht. Jij steekt mij neer. Niet te diep, maar genoeg om het er geloofwaardig uit te laten zien.

MARLEEN

Jij wil dat ik je neersteek?

CHRIS

Denk na. Een inbraak die fout loopt. Een gevecht. Jij gaat volledig vrijuit, Andrea en Tessa kunnen het niet navertellen, en ik... ben een slachtoffer. Niet de dader.

(Er volgt een lang stilte.)

MARLEEN

Jij hebt hier wel heel erg goed over nagedacht.

(Nog een stilte.)

Hoe weet ik dat je mij niet probeert in de val te lokken?

CHRIS

Wil je mijn hulp of niet?

MARLEEN

Je bent gek Chris, gek en gevaarlijk.

(Stilte. CHRIS neemt de lucifers van de tafel en wil deze aan MARLEEN geven. Deze kijkt twijfelend naar het doosje maar neemt het uiteindelijk aan.)

(FADE OUT. CHRIS BLAAST DE THEELICHTJES UIT.)

SCÈNE 8 (14 SEPTEMBER.)

Het is ochtend, buiten is het bewolkt. TESSA en MANON zitten in pyjama aan de tafel met voor hen een lege kom cornflakes. CHRIS en ANDREA zitten in de zetel.

TESSA

Mag ik mijn naam op jouw gips schrijven?

MANON

Oh ja, leuk.

ANDREA

Ja, natuurlijk.

(TESSA haalt een alcoholstift uit één van de kastjes, schrijft haar naam in grote letters op de gips van ANDREA.)

MANON

Hé, laat nog plaats voor mij over hè.

(Schrijft haar naam op de gips.)

TESSA

Hoelang moet dat ding nog aan je been blijven?

CHRIS

Minstens zes weken zei de dokter.

TESSA

Nog zo lang!

ANDREA

Ja, je zal nu zelf wat meer in het huishouden moeten doen.

TESSA

(Speels.)

Ooh, bah!

MANON

Ik zal wel helpen.

(Neemt de kommen en brengt deze naar de keuken.)

TESSA

Heb je nog iets gehoord van die sollicitatie, hebben ze je een andere datum gegeven?

ANDREA

Neen, helaas, ze hebben iemand anders aangenomen.

TESSA

Dat is toch niet eerlijk.

CHRIS

Is het leven dat dan ooit?

ANDREA

Ach ja, er komen nog wel kansen.

(Op dit moment gaat de deurbel en gaat TESSA richting voordeur. Op dat moment komt MANON de kamer weer binnen.)

MANON

Ik heb alles in de vaatwasser gezet maar kon geen tabletjes vinden.

ANDREA

Dat is niet erg, ik zal straks wel...

CHRIS

Niets van, jij moet zoveel mogelijk rusten.

TESSA

(Komt de kamer binnen met een kleine enveloppe. Ze is hier duidelijk niet blij mee.)

Weer voor mij.

MANON

Hier is iemand populair.

TESSA

Ik kan er anders niet mee lachen.

MANON

Komaan, je weet nog niet eens wat erin zit.

TESSA

(Opent de enveloppe en haalt er een cd uit waar met de hand geschreven "mixtape" op staat.)

Een cd.

MANON

(Neemt de cd uit de handen van TESSA.)

Een mixtape.

ANDREA

Ooh echt, die maakte Peter vroeger ook voor mij.

MANON

Vooruit, zet op, ik ben benieuwd.

(TESSA neemt de cd en steekt deze in de radio/cd speler. We horen de eerste 30 seconden van "Every breath you take" van The police. Hierna zet TESSA kwaad de radio weer af.)

TESSA

Ik wist het!

MANON

Wat?

TESSA

Dit is weer het werk van die stalker.

MANON

Hoeho?

TESSA

Elke stap die ik zet, elke beweging die ik maak "*I'll be watching you.*" Snappen jullie dat dan niet? Dit is geen toeval meer. Dit is geen toeval!

CHRIS

Tessa, je overdrijft.

TESSA

Jij hebt beloofd dat als er nog zoiets zou gebeuren dat we naar de politie zouden gaan.

CHRIS

Ja, maar "The police" is er toch al bij betrokken

TESSA

Ik ben dat echt kotsbeu, alles maar minimaliseren, doen alsof er niets aan de hand is terwijl er hier steeds meer vreemde dingen aan het gebeuren zijn. Die telefoontjes, dat kaartje...

CHRIS

Tessa, je ziet het verkeerd.

TESSA

Echt? En dan dat onderzoek, waar jij ons hebt toe aangezet, en dat ons regelrecht leidde naar Biotexis en de dood van papa. Zie ik dat ook verkeerd?

CHRIS

Wordt het niet eens tijd dat jullie die taak afwerken en inleveren, jullie gaan veel te hard op in complottheorieën.

TESSA

En jij doet alsof er niets aan de hand, of heb je hier zelf iets mee te maken?

CHRIS

Genoeg! Ik doe mijn uiterste best om een betere band met jou te krijgen, en wat krijg ik, stank voor dank.

TESSA

Och, ontplof.

(TESSA verlaat de kamer langs de deur naar de trappenhal. Manon kijkt Chris onderzoekend aan en verlaat nadien ook de kamer.)

ANDREA

Moest dat nu?

CHRIS

Ze verdoen hun tijd, ze zouden beter naar feiten zoeken, die ons misschien kunnen voorthelpen om in beroep te gaan tegen Biotexis.

ANDREA

Tessa heeft wel gelijk, wist jij dat ze door de dood van die Carpentier bij Biotexis zouden uitkomen?

CHRIS

Hoe bedoel je?

ANDREA

Chris, wist je het?

CHRIS

(Aarzelt even.)

Ik had een vermoeden, ja. Ik had gehoopt dat, door dat onderzoek, jij meer geneigd zou zijn om in beroep te gaan.

ANDREA

Maar waarom wil je dat zo graag, wat heb jij daar bij te winnen?

CHRIS

Andrea, ik zie jou graag. En ik wil, dat als we samen een toekomst gaan opbouwen, dat we dat met een schone lei kunnen doen.

ANDREA

Dat wil ik ook, maar het beangstigt mij.

CHRIS

Waar ben je dan bang voor?

ANDREA

Die aanrijding, ik weet niet wat het is, het voelt als een waarschuwing.

CHRIS

Als dat zo zou zijn, dan is dat juist het teken dat we iets op het spoor zijn en dat we moeten terugvechten.

ANDREA

Maar tegen welke prijs? Wat gaat er nog allemaal gebeuren?

CHRIS

Je mag ze er niet mee laten weggkomen, niet nog eens.

ANDREA

En als die aanrijding maar een begin was?

CHRIS

Ik zal er altijd zijn om je te beschermen.

ANDREA

Je hebt misschien gelijk, er moet gerechtigheid komen.

CHRIS

Ik denk dat dat de juiste beslissing is, Peter verdient dat ook.

ANDREA

Bedankt, om mij zo te steunen.

(Stilte.)

Maar nu wil ik eerst mijn tanden gaan poetsen.

CHRIS

Ik help je wel.

(CHRIS en ANDREA gaan naar de deur van de trappenhal. Op dat moment komt MANON de kamer weer binnen.)

MANON

Ik ben mijn laptop vergeten.

(CHRIS en ANDREA gaan af. Even later verschijnt MARLEEN achter de tuindeur, MANON ziet haar en laat haar binnen.)

MARLEEN

Ik ben op zoek naar Chris.

MANON

Die komt zo, maar nu ik u toch alleen kan spreken. Mag ik u wat vragen stellen?

MARLEEN

Vragen waarover?

MANON

Biotexis

MARLEEN

(Geschokt.)

Wat weet jij over Biotexis?

MANON

Ik weet dat...

(Voor MANON haar zin kan afmaken klinkt er een luid gebonk uit de trappenhal en komt CHRIS de kamer binnen gelopen.)

CHRIS

(Neemt zijn gsm.)

Mijn vriendin is van de trap gevallen, ja natuurlijk, Nieuwstraat 66, ik denk het wel, ja dat zal ik doen.

MARLEEN

Chris, ik...

CHRIS

Niet nu.

MARLEEN

Ik wil alleen...

CHRIS

Het is nu niet de moment!

MARLEEN

(Kijkt vluchtig richting MANON.)

We moeten zo snel mogelijk handelen.

(Verlaat het huis langs de tuindeur.

CHRIS wil terug naar de trappenhal gaan maar wordt tegengehouden door MANON.)

MANON

Wat heb jij gedaan?

CHRIS

Ik weet niet wat je bedoelt.

MANON

Je hebt haar geduwd.

CHRIS

Nu ga je te ver!

MANON

Ik wil alleen...

CHRIS

Manon, luister naar jezelf. Mijn vriendin ligt daar gewond en jij probeert hier een complot van te maken?

MANON

Maar...

CHRIS

Je ziet dingen die er niet zijn, dat onderzoek heeft je helemaal paranoia gemaakt.

MANON

Dat is niet...

CHRIS

(Haalt het flesje pillen uit zijn broekzak.)

Of komt het door de speed?

(MANON kijkt verbijstert naar het flesje.)

Kijk, het is beter dat je hier een tijdje niet meer komt, dat is veiliger voor iedereen.

MANON

Maar ik...

CHRIS

Zou het niet verschrikkelijk zijn dat een opkomend journalistiek talent als jij, dochter van de befaamde journalist Johan Sterckx, in de media verschijnt met een drugsproblematiek.

MANON

Ik heb geen...

CHRIS

Journalisten moeten geloofwaardig blijven, toch? Stel je voor dat iemand ontdekt dat jij, laten we zeggen, een problematische fase had? Mensen vergeten die dingen niet snel.

MANON

Maar...

CHRIS

Je zal me later dankbaar zijn, die drugs kunnen je ondergang worden.

MANON

Ik...

CHRIS

Ik ben er zeker van dat je me begrijpt.

(FADE OUT.)

LEESEXEMPLAAR

SCÈNE 9 (15 SEPTEMBER.)

Het is donker buiten en er woedt een hevige regenbui. CHRIS zit in de zetel terwijl ANDREA in pyjama naast hem zit in een rolstoel met een kop thee in haar handen. Tessa zit aan de tafel en heeft haar gsm bij haar oor.

TESSA

Ik snap er niets van.

ANDREA

Wat scheelt er lieverd?

(Neemt een slok van haar thee.)

TESSA

Manon, ze lijkt wel van de aardbol verdwenen.

ANDREA

Hoe bedoel je?

TESSA

Gisteren heeft ze plots al haar spullen gepakt en is ze vertrokken, zonder reden of uitleg.

CHRIS

Zonder uitleg? Tegen mij zei ze dat ze even tijd voor zichzelf nodig had, rust. Dat krijg je als je teveel hooi op je vork neemt.

TESSA

Hoe, maar dat had ze me toch kunnen zeggen?

CHRIS

Je maakt je te veel zorgen, ze zal wel weer boven water komen.

(Tessa's telefoon gaat over.)

Zie je wel.

TESSA

Neen, dat is Manon niet. Weer dat anonieme nummer.

(Neemt de telefoon op.)

Luister, ik ben die telefoontje kotsbeu, het moet stoppen of ik stap naar de politie, heb je dat begrepen?

(Tot haar verbazing krijgt ze antwoord.)

Sorry, wie? Robin? Ja, die heb ik gekregen. Ja, maar hoe kon ik nu weten dat die van jou waren. Afspreken, vandaag nog? Neen, is goed, ik zal er zijn. Ja tot straks.

(Haakt in.)

Dat hou je toch niet voor mogelijk.

ANDREA

Wat?

TESSA

Die telefoontje, die pakjes, die waren van Robin uit mijn klas. Maar hij durfde niets te zeggen aan de telefoon.

ANDREA

En jij gaat daar nu nog met afspreken, met dit weer?

TESSA

Hij heeft nu net de moed gevonden om met mij af te spreken, ik wil hem niet teleurstellen.

CHRIS

Groot gelijk, er is nog nooit iemand doodgegaan van een beetje regen.

TESSA

Ehm, ja, oké. Misschien kan ik eerst even bij Manon langsgaan, horen hoe het met haar gaat.

ANDREA

Zou je dat wel doen, als ze die rust nodig heeft, vind ik dat je dat moet respecteren.

TESSA

Mja, misschien heb je gelijk.

ANDREA

En moet jij je niet eerst een beetje fatsoeneren als je met die jongen afspreekt?

TESSA

Wat is het nut, tegen dat ik daar aankom ben ik toch een verzopen waterkip.

ANDREA

(Glimlacht.)

Helemaal je vader.

(TESSA gaat af langs de deur van de trappenhal.)

Ik begin een beetje moe te worden.

CHRIS

Niet moeilijk met al die emoties.

(Neemt de kop thee van ANDREA en zet deze op de tafel.)

Wacht, ik zal je helpen.

(CHRIS helpt ANDREA van de rolstoel in de zetel en dekt haar onder met een fleece-deken.)

Als er iets is, dan moet je maar roepen.

ANDREA

Zal ik doen, slaapwel.

CHRIS

Slaapwel.

(Geeft ANDREA een zoen, doet het licht uit en verlaat de kamer door de deur naar de trappenhal. Achter het raam horen het geluid van de regen. Plots verschijnt een gedaante in zwarte regenjas met kap achter het raam, MARLEEN. Ze forceert de tuindeur met een koevoet en schuift zachtjes de deur open. ANDREA wordt niet wakker. MARLEEN neemt een jerrycan en giet deze leeg in de woonkamer.)

ANDREA

(Mompelend in haar slaap.)

Mmmm, Chris?

(Marleen verstijfd even, als ze merkt dat Andrea niet wakker wordt neemt ze de lucifers en strijkt er één aan. Net voor MARLEEN het vuur kan aansteken komt CHRIS de kamer terug binnen.)

CHRIS

Marleen, neen!

MARLEEN

(Dooft de lucifer.)

Stil, ander wordt ze wakker.

CHRIS

Geen nood.

(Neemt de kop thee van de tafel.)

Ze zal niet snel wakker worden.

MARLEEN

Wat houdt ons dan nog tegen?

CHRIS

Je weet wat je te doen staat.

(MARLEEN kijkt angstig naar CHRIS.)

Het mes staat op de kast.

MARLEEN

Chris ik...

CHRIS

Je houdt je aan de afspraak.

(MARLEEN gaat naar het kastje onder het schilderij en neemt het Japans mes vast. Ze kijkt er twijfelend naar.)

Doe het Marleen.

(Duidt een plek aan onder zijn schouder.)

Hier, doe het vlug.

MARLEEN

Maar er moet toch een manier zijn om...

CHRIS

Doe het!

(Marleen twijfelt nog even maar stapt dan vastberaden met het mes op CHRIS af. CHRIS neemt echter vliegensvlug een pistool uit zijn achterzak.)

MARLEEN

Chris, wat...

(CHRIS schiet. MARLEEN valt dodelijk
getroffen op de grond.)

(BLACK OUT.)

LEESEXEMPLAAR

SCÈNE 10 (20 SEPTEMBER.)

Het licht op het podium is
gedoofd, wanneer de
schrikreactie van de
toeschouwers is uitgedoofd
weerklinkt er opnieuw een
radiobericht.

RADIOSTEM

20 september, 21 uur. Het nieuws met Koen Verbeke.
Een nieuwe ontwikkeling in de zaak "Ackerman". Zoals u
weet probeerde enkele dagen geleden de buurvrouw van het
gezin, om nog onbekende redenen, de gezinsleden te doden
en hun huis in brand te steken. Dankzij een alerte
reactie, heeft de vader van het gezin de vrouw kunnen
overmeesteren. Over het motief van de vrouw tast men
voorlopig nog in het duister. De politie heeft het
onderzoek afgerond en is tot de conclusie gekomen dat het
hier gaat om wettige zelfverdediging.

SCÈNE 11 (20 SEPTEMBER.)

Het is donker buiten, door de ramen zien we af en toe een bliksemflits. We horen de regen en het gerommel van donder in de verte. CHRIS is alleen in de woonkamer, draagt een wit hemd met borstzakje en drinkt een kop thee. Even later wordt er aan de deur gebeld. CHRIS gaat naar de trappenhal en opent de voordeur. Hij komt de kamer weer binnen samen met MANON.

CHRIS

Manon? Ik had jou hier niet meer verwacht.

MANON

Is Tessa er niet?

CHRIS

Neen, ze hebben een afspraak met een advocaat om te kijken welke stappen ze nog kunnen nemen tegen Biotexis.

MANON

Ze zetten dus door.

CHRIS

En dat allemaal dankzij jou, en jullie onderzoek.

MANON

Jij wou dat ik stopte met dat onderzoek.

CHRIS

Het werd te gevaarlijk, voor jou, ik wist dat Marleen iets van plan was, ik wilde je beschermen.

MANON

Maar ik heb doorgezet, en weet je wat het is Chris, als je lang genoeg graaft kom je interessante dingen te weten.

CHRIS

(Glimlacht.)

Ik heb altijd geweten dat je een prima journaliste zou worden.

MANON

Er zijn alleen een aantal dingen die ik niet snap.

CHRIS

Als ik kan helpen?

(Bekijkt MANON.)

Je bent helemaal doorweekt, thee?

MANON

Neen, je moet geen...

CHRIS

Het is geen moeite.

(Gaat af naar de keuken. Ondertussen gaat de gsm van MANON over.)

MANON

Ja? Ja ik ben daar nu. Neen het is oké, denk ik. Als je in actie moet komen stuur ik een bericht. Oké, we horen elkaar nog.

(Tijdens dit gesprek kijkt MANON rond in de kamer en bekijkt het Japanse mes dat is teruggeplaatst bij het masker. Even later komt CHRIS uit de keuken, het is onduidelijk of hij het gesprek van MANON heeft gehoord.)

CHRIS

Fascinerend hè?

(Geeft de thee aan MANON en laat haar plaatsnemen op de zetel.)

Je hebt dus doorgezet met je onderzoek?

MANON

Hoe laat zei u dat Tessa zou thuiskomen?

(Kijkt twijfelend naar de thee, CHRIS merkt dit, neemt zijn kop en drinkt hiervan waarop MANON zijn voorbeeld volgt.)

CHRIS

Geen idee, elk moment denk ik.

(Een ongemakkelijke stilte. Buiten flitst opnieuw een bliksem, een donderslag dreunt na. CHRIS kijkt naar het raam, alsof hij geniet van de storm.)

MANON

Ik snapte eerst niet waarom jij ons op het spoor van Biotexis had gezet. Maar toen dacht ik dat je het deed om Andrea te helpen.

CHRIS

Dat is ook zo.

MANON

Maar wat je nooit hebt verteld, is dat jouw vader ook gestorven is door toedoen van hun illegale praktijken.

CHRIS

Longkanker, uitgezaaid over heel zijn lichaam.

(Kwaad.)

Weet je wat het is om iemand, waar je altijd zo naar hebt opgekeken, langzaam te zien wegkwijnen, tot er enkel nog een zielig hoopje mens overblijft.

MANON

Maar wat ik niet begrijp is waarom je dat geheimhield.

CHRIS

(Neemt een slok van zijn thee.)

Tessa heeft altijd opgezien tegen deze verhuis, ze heeft nooit begrepen waarom ik persé weg wou uit de stad. Ze dacht dat ik vluchtte voor de herinneringen, maar daar is het mij nooit om te doen geweest, ik moest gewoon hier zijn.

MANON

Maar waarom?

CHRIS

(Neemt een stoel en zet zich bij MANON.)

Er zijn mensen die denken, omdat ze geld hebben, dat de hele wereld voor hen moet knielen. Regels, wetten en mensenlevens zijn voor hen niets meer dan een statistiek.

MANON

En Marleen was één van die mensen?

CHRIS

Marleen Verschueren. Of nee, Roosenberg, dat was haar naam toen ze nog écht iemand was.

(Er verschijnt een wrange glimlach op zijn gezicht die langzaam plaatsmaakt voor kwaadheid.)

Zij heeft het chemisch afval van Biotexis laten dumpen in de rivier. Waarom zou ze duizenden euro's verspillen aan een veilige verwerking? Neen, natuurlijk niet, wat kon het haar schelen. Dat gif kwam terecht in de grond, in het water, in de lichamen van de mensen die er vlakbij woonden. Sommigen werden ziek, anderen gingen dood.

MANON

Waaronder jouw vader.

CHRIS

Samen met een aantal andere slachtoffer hebben we een rechtszaak aangespannen tegen Biotexis, en die hadden we kunnen winnen ook. Totdat die Carpentier over procedurefouten begon...

MANON

En Marleen en haar bedrijf vrijuit gingen.

(Neemt een slok van haar thee.)

En daarom moest hij dood.

CHRIS

(Staat recht, wandelt naar het kastje tegen de achterwand en kijkt naar het Japanse schilderij tegen de muur.)

Fascinerend land, Japan. Niet enkel door de kunst of de tradities, maar door hun manier van denken. Hun discipline. Hun controle.

(Neemt het Japanse mes in zijn handen en begint hier mee te spelen.)

Heb je ooit al eens Fugu gegeten, kogelvis?

MANON

(In de war.)

Neen, denk ik.

CHRIS

Het is een zeldzame delicatessen. Maar alleen de allerbeste chefs mogen hem klaarmaken.

(Kijkt bewonderend naar het mes.)

Waarom?

(Streelt met zijn vinger over het lemmet.)

Omdat één verkeerde snede...

(Hij laat de punt van het mes traag over de tafel glijden. MANON, die zich ongemakkelijk begint te voelen neemt haar gsm en houdt deze in haar hand.)

...één kleine fout... ervoor zorgt dat er een gif vrijkomt, zó krachtig dat een minuscule dosis al dodelijk is.

(Hij heft zijn hand op, duwt zijn duim en wijsvinger bijna tegen elkaar.)

Zo weinig is genoeg. Het lichaam verlamt volledig, maar de geest blijft helder. Je voelt alles. De paniek. De adem die stopt. En er is niets wat je eraan kan doen.

(Een donderslag buldert door de kamer. MANON slikt. Haar vingers klemmen zich om haar kop thee. CHRIS laat het mes zakken en kijkt haar recht aan. Zijn toon is zachter, bijna vertrouwelijk.)

Het boeit me. Hoe een man met één enkele beweging absolute controle heeft.

(MANON voelt zich ongemakkelijk en staat op het punt om de sms te verzenden. CHRIS Legt het mes terug op de kast waardoor MANON terug ontspant.)

Natuurlijk, als je het gif op de juiste manier weet te doseren kan het iemand verlammen zonder dat die meteen sterft. Ideaal als je iemand wil opknopen en het op zelfmoord wil laten lijken.

MANON

Maar waarom? Je had beroep kunnen aantekenen.

CHRIS

Om dan terug op een corrupte rechter te botsen die enkel handelt in het belang van de rijken, om er zelf beter van te worden.

MANON

Was Vloeberghs zo iemand?

CHRIS

Door die vrijspraak heeft hij de herinnering aan mijn vader en de man van Andrea vermoord.

MANON

En daarvoor moest hij boeten?

CHRIS

Toen Andrea in het ziekenhuis lag, heb ik hem een bezoekje gebracht, hij was alleen thuis en had geen idee wie ik was. Maar ik vertelde hem dat ik met jou samen werkte aan een journalistieke taak, en dus was hij zo vriendelijk om mij binnen te laten. Toen hij mij iets te drinken wou halen heb ik een zakdoek met chloroform in zijn gezicht geduwd tot hij bewusteloos was. Ik moest hem enkel nog uitkleden, in een warm bad leggen, en zijn gasbrander saboteren. Conclusie, een tragisch ongeval.

MANON

Maar je wist toch, dat als je ons dat onderzoek liet voeren, dat we vroeg of laat achter de waarheid zouden komen?

CHRIS

Het maakt niet meer uit, mijn missie is volbracht. Marleen was de laatste schakel, zij is de reden waarom we hier naartoe zijn verhuisd. En het feit dat jullie onderzoek rechtstreeks naar Biotexis leidde maakte het mij alleen maar makkelijker om haar te manipuleren. Zij dacht dat Andrea het grote gevaar was, dat zij haar verleden aan het licht zou brengen.

MANON

(Grijpt naar haar hoofd en begint zich draaierig te voelen, met een laatste krachtinspanning verstuurt ze het bericht.)

Maar waarom Andrea, waarom heb je haar van de trap geduwd, kwam ze te dicht?

CHRIS

Ik heb haar niet geduwd, dat was een dom ongeluk. Je snapt het niet, ik zou Tessa en Andrea nooit iets aandoen, ze hebben al genoeg afgezien.

MANON

(Begint moeizamer te praten.)

Jij hebt ons gebruikt.

CHRIS

(Neemt de gsm uit de hand van MANON, die de kracht niet meer heeft om deze vast te houden. Hij leest het verzonden bericht maar maakt de verzending ongedaan, en stuurt een ander bericht.)

Slim, echt slim. Maar het probleem met whatsapp is, dat je de verzending gemakkelijk ongedaan kan maken. Geen paniek, ik heb jouw hulplijn gerustgesteld. Wie was het, iemand uit je klas?

(MANON geeft geen antwoord maar staart alleen maar naar CHRIS.)

Het was perfect, bijna te perfect. Marleen dacht dat ik haar zou helpen om Andrea uit de weg te ruimen.

(MANON laat de kop thee uit haar handen vallen, ze zit haast roerloos in de zetel met haar blik angstig op CHRIS gericht.)

Uiteindelijk heb ik Marleen kunnen overtuigen om hier in te breken, zogenaamd om Andrea uit te schakelen. Maar toen ze, zoals ik haar had opgedragen, mij met een mes aanviel, kreeg ik eindelijk gerechtigheid. Conclusie, wettige zelfverdediging.

(Raapt de kop van MANON op en kijkt er vol fascinatie naar.)

Wonderlijk hoe een paar druppeltjes fugu-gif zo'n effect kunnen hebben hè?

(Neemt een injectiespuit uit zijn borstzakje.)

Ik heb nog geprobeerd je weg te sturen, om je te beschermen, maar jij moest zo nodig doorzetten en de waarheid achterhalen.

(Purgeert de spuit.)

Wist je dat, wanneer er bij iemand een overdosis heroïne wordt vastgesteld, een minuscule hoeveelheid fugu-gif onopgemerkt blijft. Ik zei toch dat die drugs je nog een fataal gingen worden.

(TESSA opent de deur naar de trappenhal en rijdt ANDREA in haar rolstoel ongemerkt de kamer binnen.)

Het spijt me Manon, ik heb jou echt graag, en ik ben er zeker van dat je minstens zo'n goede journalist had geworden als je vader. Maar ik kan onze levens niet nog eens laten verwoesten.

TESSA

Papa, neen! Leg die spuit weg!

CHRIS

Het heeft geen zin, het gif van de kogelvis zit al in haar bloed, het is slechts een kwestie van tijd tot het haar hart volledig stil legt.

TESSA

(Geschokt.)

Wat onderscheidt jou nu nog van Marleen?

(Er breekt iets in CHRIS, hij kijkt vertwijfeld naar de spuit en laat deze vallen, ondertussen zien we Andrea de hulpdiensten bellen terwijl Tessa zich ontfermt over MANON. Chris loopt terzelfdertijd naar het kastje tegen de achterwand, overweegt even om zichzelf van het leven te beroven maar draait zich om en snijdt het Japanse schilderij in stukken. Hierna valt hij verslagen op de grond. Tijdens deze acties horen we een radiob bericht.)

RADIOSTEM

21 september, 20 uur. Dit is het nieuws met Koen Verbeke. Ondertussen zijn er meer details bekend over het drama dat zich gisteravond heeft voltrokken in de villa van de familie Ackerman. Een jonge vrouw werd met ernstige symptomen van vergiftiging in allerijl naar het ziekenhuis gebracht. Haar toestand blijft kritiek, en artsen vechten nog steeds voor haar leven.

De politie onderzoekt momenteel de precieze omstandigheden van het incident. Volgens bronnen dicht bij het onderzoek wordt er rekening gehouden met opzettelijke vergiftiging. De vader van het gezin zou de laatste geweest zijn die contact had met het slachtoffer en wordt momenteel ondervraagd.

Daarnaast is bevestigd dat de moeder van het gezin haar verklaring heeft afgelegd. Zij en haar dochter verkeren in shock en worden opgevangen door de hulpdiensten. Wat hen precies te wachten staat, blijft voorlopig onduidelijk.

Justitie benadrukt dat het onderzoek nog volop aan de gang is en roept op om speculaties te vermijden. Meer details worden verwacht in de komende dagen.

(FADE OUT.)

(EINDE.)